Nr. 84. Czwartek, 10 Kwietnia 1884. Rok 74.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct**, — Z „Przewodnikiem“ za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; na miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct. **pocztą 1 zł. 65 ct.** — Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 marca b. r. profesora katechetę w c. k. gimnazyum wyższem w Splicie (Spalato), Hieronima Moscovite, zamianować najmiłościwiej kanonikiem honorowym kapituły katedralnej tamże.

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy nadał posadę nadzorcy więzien przy sądzie obwodowym w Przemyślu, Leonowi Senatowiczowi, podoficerowi rachunkowemu 1go pułku artyleryi Cesarza Franciszka Józefa.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela tymczasowego szkoły etatowej w Winnikach, Dymitra Wowkowa, rzeczywistym nauczycielem tejże szkoły.

Ogłoszenie.

W myśl rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 18 września 1875 r. odbędą się egzamina lekarzy i weterynarzy, przepisane rozporządzeniem wys. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 21 marca 1873 (dz. u. p. nr. 37), w celu uzyskania stałej posady w publicznej służbie zdrowia przy władzach administracyjnych, w maju b. r., a to dla lekarzy w Krakowie, zaś dla weterynarzy we Lwowie.

Prośby o przypuszczenie do tegoż mają być wniesione najdalej do 20 kwietnia b. r. do c. k. Namiestnictwa we Lwowie przez dotyczące c. k. Starostwa i zaopatrzone w dowody wymagane §. 7. względnie 17 powyżej powołanego rozporządzenia.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 4 kwietnia 1884.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 10 kwietnia.

Zorganizowane przed miesiącem t. z. „niemiecko-wolnomyślne stronnictwo“ w Niemczech przyjęło, jako główny punkt swojego programu, dążenie do utworzenia odpowiedzialnego wobec parlamentu ministerstwa Rzeszy. Dotychczas najwyższą władzą wielkiej Rzeszy niemieckiej jest rada związkowa, licząca 58 głosów, z których 17 przypada na Prusy, 6 na Bawaryę, po 4 na Saksonię i Wirtembergię, po 3 na Badenię i Hessyę itd. Oprócz tego zarząd krajowy Alzacyi i Lotaryngii wysyła do rady związkowej czterech komisarzy. Od tej rady związkowej zależne są urzędy Rzeszy sprawowane przez podsekretarzy stanu, a na ich czele stoi kanclerz, dzierżący zarazem urząd ministra spraw zagranicznych. Urzędów tych jest ogółem dziewięć, mianowicie: spraw zagranicznych, wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu, kolei, poczt i telegrafów, banku cesarstwa, komisyi długu państwowego, wreszcie urząd wojska Rzeszy. Podsekretarze, stojący na czele tych wydziałów, są nieodpowiedzialni i sprawują swoje urzędy w imieniu rady związkowej.

Gdy wyżej wzmiankowane stronnictwo podniosło w swoim programie żądanie ustanowienia odpowiedzialnych parlamentowi Rzeszy ministrów, pełnomocnicy sascy pierwsi odezwali się za zbadaniem tego żądania, a rada związkowa zgodnie z temi intencyami zajęła się w zeszłą sobotę tą kwestyą i wydała orzeczenie, które przez to samo iż ogłosił je uroczyście, bo na naczelnem miejscu berliński *Reichs- und Staatsanzeiger*, nabiera znaczenia enuncyacyi oficyalnej. Orzeczenie to stwierdza, że wszystkie rządy Rzeszy mianowicie pruski, saski, wirtemberski i badeński odrzuciły myśl zaprowadzenia takich, parlamentowi odpowiedzialnych ministrów, a to z tego przedewszystkiem powodu, że utworzenie podobnego ministerstwa sprzeciwiałoby się owemu układowi, na którego podstawie stanęła jedność niemiecka, wprowadziłoby panowanie osobistości zależnych od najrozmaitszych oscylacyj parlamentarnych, a wreszcie czyniłoby ujmę pełni tych praw, jakie zastrzeżone są obecnie ustawą Rzeszy pojedyńczym rządom związkowym. Orzeczenie w dalszym wywodzie daje jasno do zrozumienia, że to, czego żąda stronnictwo niemiecko-wolnomyślne, byłoby inaugurowaniem centralistyczno-demokratycznych rządów a nadwerężeniem podstaw takiego państwa, jak je ugruntował cesarz i kanclerz, wyrzeczeniem się realnych rękojmij, zapewniających powolny, lecz trwały rozwój państwa niemieckiego.

Po raz to pierwszy rząd Rzeszy widział się zniewolonym do zajęcia stanowiska wobec programu pewnego stronnictwa, a organa partyi niemiecko-wolnomyślnej przedstawiają fakt ten jako wielkie zwycięztwo reprezentowanej przez nie sprawy. Dzienniki natomiast innych odcieni politycznych nie podzielają bynajmniej takiego zapatrywania i podnoszą słusznie, że książę kanclerz nie zwykł przykładać wielkiego znaczenia do postulatów tego lub owego stronnictwa. Dla kanclerza ów punkt programu partyi niemiecko-wolnomyślnej był tylko pożądaną sposobnością do kategorycznego oświadczenia, które właśnie nastąpiło, a zarazem do zdyskredytowania przy zbliżających się wyborach nowego stronnictwa. Już przy zawiązaniu się tej partyi organa kanclerza wystąpiły przeciw niej z całą namiętnością, stawiając ją na równi z partyą socyalno-demokratyczną, a obecnie tem mniej będą miały powodu do oszczędzania jej i salwowania przed zarzutem, iż jest nieprzyjacielem rządów związku i dąży do rozbicia zdobytej tyloma ofiarami jedności państwowej.

Sprawy krajowe.

(*Przedwstępny projekt ustawy o udzielaniu przez Bank krajowy pożyczek na melioracye gruntów.*)

(Ciąg dalszy.)

§. 9. Po otrzymaniu promesy, żądający pożyczki winien zeznać akt notaryalny na rzecz Banku krajowego, wyrażający:

Z KRAJU I ZE ŚWIATA

XXXVI

Wiktor Hugo i kara śmierci. — Dowody, że człowiek nigdzie nie żyje wiecznie. — Roma reddiviva. — Nowa opera Gounoda.

Pamiętną zapewne będzie starszej generacyi mowa, którą za rządów Ludwika Filipa, miał w francuskiej Izbie parów wicehrabia Wiktor de Hugo, przeciw karze śmierci w ogóle, a w szczególności przeciw straceniu pewnego „awanturnika“, schwytanego w Boulogne w chwili, gdy przywdziawszy szarą kapotę i stary kapelusz swojego stryja, wypuścił w powietrze żywego orła nęconego ku kapeluszowi kawałkiem słoniny, i na tej zasadzie chciał się ogłosić cesarzem Francuzów. Awanturnik ten, jak go wówczas nazywano, w jakiś czas później opanował tron francuski, a jedną z pierwszych jego czynności było wygnanie z kraju słynnego swego obrońcy. Zaniechawszy od dawna arystokratycznego swego tytułu, Hugo przebywał długie lata na jednej z owych wysp normandzkich, które pozostały w posiadaniu Anglii, na pamiątkę, że kiedyś zawojowała była całą Francyę i że panujący jej szczep z Normandyi wywodzi swoje pochodzenie. Czy to w Izbie parów, czy na normandzkiej skale, czy też nakoniec po powrocie do kraju, poeta tej przynajmniej zasadzie pozostał wiernym, że kara śmierci nigdy i w żadnym wypadku stosowaną być nie powinna. Wyznawanie tej zasady było dawniej niejako kamieniem probierczym liberalizmu i stworzyło popularność niejednego męża stanu, jak n. p. p. Juliusza Favre i p. Juliusza Simon, podczas gdy n. p. Alfons Karr popadł w niełaskę u swoich ziomków za to, iż oświadczył się żartobliwie za zniesieniem kary śmierci pod warunkiem, *que messieurs les assassins commencent les premiers*. Dziś, jak w wielu innych rzeczach, tak i w tej, nastąpiła pewna reakcya; można być wyznawcą skrajno-liberalnych zasad, a uważać gilotynę albo szubienicę za instrumenta niezbędne dla bezpieczeństwa ludzkości. W Szwajcaryi przywrócono zniesioną niedawno karę śmierci. W Cincinati, w Zjednoczonych Stanach, przyszło do formalnej i bardzo krwawej rewolucyi, z powodu iż władze zaniechały stracenia kilku winowajców. We Francyi opinia ludzi wytrawnych niepokoi się łagodnością p. Grévy dla mordercy Campi. Wśród tego wszystkiego, p. Hugo rozpisuje, jak wiemy, patetyczne listy do rozmaitych monarchów, z kategorycznemi wezwaniami do ułaskawienia najrozmaitszych szubienników. Zdawałoby się, że śmieszność, jaką go to okrywa, wystarczy zupełnie jego przeciwnikom — ale Francuzi są nieubłagani, gdy chodzi o to, by kogo kłuć szpilkami. Dowcipny współpracownik paryskiego *Figaro*, pisujący pod kryptonimem Quidam, wydobył z pyłu niepamięci jakichś dwadzieścia kilka wierszy na temat kary śmierci, które p. Hugo swojego czasu przesłał był Juliuszowi Simon z wyspy Guernesey. Odkrył on także, że wiersze te znajdują się w jakimś nowo wydanym zbiorze poezyi „męża, po którym ma być nazwane stulecie“, może w „Ośle“, albo w „Czterech Wiatrach Ducha“; ale że opuszczono nad niemi napis: *à Jules Simon.* Quidam powiada, że Wiktor Hugo zapewne obawiał się sprawić przykrość przyjacielowi swemu Simon, drukując jego niepopularne już dzisiaj nazwisko, nad swojemi zawsze popularnemi wierszami. Wśród tych przytyków do charakteru poety, Quidam unosi się niby nad doskonałością owych jego wierszy, i na dowód przytacza następujący dwuwiersz:

Un juste assassiné dans la forêt des lois,
Et dont l'âme en partant s'en va dire à Dieu:
[„*Vois!*“

Studenta wykluczonoby ze szkół za tak barbarzyńskie obchodzenie się z językiem ojczystym, jakie mimowoli czujemy w drugim wierszu.

Zostawiam ludziom fachowym dalsze prowadzenie wiecznego sporu o to, czy zadaniem sądownictwa karnego jest wymiar słusznego odwetu za obrazę praw boskich i ludzkich, czy odstraszenie, czy też poprawa zbrodniarza? To tylko wiem, że póki zdarzają się ludzie niebezpieczni dla swoich bliźnich, i póki nie ma więzienia, z któregoby ani uciec, ani wypuszczonym być nie można, póty społeczeństwo musi przedewszystkiem myśleć o obronie własnej, jeżeli nie chce być „lasem“, z któregoby co dzień po kilka dusz szło mówić Panu Bogu: „Zobacz“.

Niejeden to pozorny pewnik przestaje nim być w zetknięciu z praktyką. Weźmy n. p. powszechne mniemanie, że pobyt na pewnej części brzegów morza Śródziemnego — od Marsylii aż po za Genuę, zabezpiecza człowieka zupełnie od katarów i zapaleń organów oddechowych. Kilka miesięcy temu podjąłem się udowodnić, że mniemanie to jest fałszywem, a obecnie przyszedł mi w pomoc w tem zadaniu słynny powieściopisarz angielski Karol Reade. Z obawy o swoje zdrowie przebywał on przez zimę w Cannes, nabawił się tam zapalenia oskrzeli, i prawie umierającego przywieziono go do Londynu, gdzie tymczasem pięć milionów jego ziomków, w dymie, mgle i wilgoci, cieszy się zupełnem zdrowiem, i dokąd wraz z nim przywieziono zwłoki królewicza, co także nadaremnie szukał przedłużenia życia na owym błogosławionym pasku ziemi. Nie przeszkodzi to wszystko Anglikom rojami całemi dążyć do Włoch na zimę, a w tym roku wyjątkowo może i na lato. Włosi, którzy dotychczas jak na ponętę dla turystów spuszczali się zupełnie na pomniki swojej sztuki i sławy, na swoich śpiewaków, na tajemniczy urok kanałów weneckich, na błękit zatoki neapolitańskiej, na rozbójników kalabryjskich i sycylijskich i na makaron z parmezanem — wymyślili spektakl zupełnie nowy w swoim rodzaju, który stanowić będzie *great attraction* dla synów Albionu, rozmiłowanych w klasyczności greckiej i rzymskiej. Miejscem widowiska będzie Pompei, i to w maju wśród największego skwaru. Starorzymski imperator zwiedzi niby tę niegdyś wiledżiaturę Rzymian, otoczony strażą pretorianów, mając w orszaku swoim augurów, westalki, i wszystko co mu było potrzebne do zbawienia, i niesiony w przepysznej lektyce, poprzedzonej przez liktorów. W mieście wykopanem z pod popiołów i gruzów przyjmować go będzie i witać z uniżonym zapałem tłum, przebrany w stroje pierwszych po Chrystusie wieków. W sklepach wystawione będą na sprzedaż towary, jakie w nich sprzedawano za czasów Tyberiusza, jednem słowem, wszystko to, co zginęło w oczach Pliniusza, odżyć ma na nowo. W teatrze odbędzie się przedstawienie, cezar zwidzi bazylikę, forum, i inne rzeczy godne widzenia, odbędą się sądy nad więźniami, przykutymi do murów w lochach podziemnych, pretor rozstrzygnie spór między hurtownym dostawcą ryb a staro-pompejańskim *greislerem*, a wszystko zakończy się wielkiemi gonitwami w dobrze zachowanym cyrku, 1805 lat później, niż odbyć się mogło w rzeczywistości. Korespondent *Daily Telegraphu*, który donosi o tym pomyśle, robi uwagę, że Włochom nie tyle zależy na wznowieniu owych wspomnień z lat dawno ubiegłych, ile na wprowadzeniu w obieg brzęczącej monety srebrnej i złotej, z portretem królowej Wiktoryi — bo też za Juliuszów, Klaudiuszów, i Flawiuszów nie znano w Italii brudnych szmat papierowych, które tam dziś zastępują pieniądz. Przypuszczano także, że wrażenia tylko popsują: gwizd lokomotywy, katarynka i nieunikniony fotograf ze swoim aparatem. Caesar Augustus, wysiadający z

a) sumę zaciąganego długu;

b) przyjęcie i poddanie się wszystkim zobowiązaniom, wymienionym niżej w rozdziale III tej ustawy, a określającym warunki pod jakiemi każda na jej podstawie zażądana pożyczka jest przez Bank krajowy udzielaną;

c) przyjęcie dodatkowych warunków i obowiązków umownych, jakie Bank w stosunku do zaciągającego pożyczkę, specyalnie w promesie, zastrzedz uzna za rzecz właściwą.

§. 10. Waluta przyznanej pożyczki będzie przez Bank krajowy dłużnikowi wypłacaną częściowo, w miarę wykonywania robót melioracyjnych i odpowiednio do kosztorysu tychże robót (§. 7. ustęp *b.*).

Każda częściowa wypłata rzeczonej waluty dopełnioną będzie za kwitem dłużnika dostatecznie legalizowanym, nie inaczej jak na podstawie poświadczenia inżyniera, kierującego robotami melioracyjnemi, iż dana część tych robót już została wykonaną, rzeczywisty zaś koszt wykonanych nie jest niższym od sumy, przez dłużnika od Banku zażądanej.

Poświadczenie to winno być poparte sprawdzeniem i zatwierdzeniem zarządu właściwego oddziału towarzystwa rolniczego.

§. 11. Nawet przed otrzymaniem całej waluty przyznanej pożyczki, gdyż już od chwili podpisania aktu, o jakim mowa w paragrafie poprzedzającym, wystawiający i podpisujący tenże akt poczytywanym być ma za dłużnika, majątek zaś, w którym melioracya ma być wykonaną, za przedmiot odpowiedzialności w granicach niniejszą ustawą zakreślonych za pożyczkę przez Bank wyznaczoną. Od tej bowiem chwili, waluta tejże pożyczki pozostawać będzie w Banku jako depozyt, należący do zaciągającego pożyczkę, wyłącznie przeznaczony na pokrycie kosztów dokonywanej melioracyi i niemogący być obróconym na inne cele, skutkiem czego depozyt ten w żadnym razie nie będzie mógł stawać się przedmiotem, ani dochodzenia, ani zabezpieczenia sądowego na rzecz pretensyj osób trzecich, bez względu na źródło i naturę tychże pretensyj.

Rozdział III.

Obowiązki otrzymującego pożyczkę i każdego następnego właściciela majątku, w którym melioracya została wykonaną.

§. 12. Otrzymujący pożyczkę w obligacyach melioracyjnych będzie w obowiązku:

a) złożenia jednorazowej składki trzech od sta, w stosunku do sumy z Banku krajowego zapożyczonej, na fundusz rezerwy specyalnej przez tenże Bank wytwarzanej, a mającej na celu zapewnienie prawidłowej obsługi wypłat za ubiegające kupony i za obligacye melioracyjne, przypadające w każdem półroczu do wycofania z obiegu;

b) uiszczenia jednorazowej opłaty jeden od tysiąca w stosunku do sumy zapożyczonej tytułem zwrotu Bankowi krajowemu kosztów konfekcyi obligacyj melioracyjnych, w których pożyczka będzie udzieloną;

c) zwrócenie zapłaconych przez Bank krajowy skarbowi publicznemu należytości stemplowych, w razie, gdyby należytości te do rzeczonych obligacyj lub kuponów zostały zaregulowane;

d) uiszczania przez ciąg pierwszych 6ciu półroczy od zaciągnięcia pożyczki w ratach d. 1 kwietnia i 1 października każdego roku z góry wymagalnych po $2^{3}/_{4}$ (dwa $^{3}/_{4}$) od sta w stosunku do sumy tejże pożyczki jako funduszu wyłącznie przeznaczonego na opłacanie półrocznych kuponów od obligacyj melioracyjnych; w których pożyczka została udzieloną;

e) uiszczanie przez ciąg następnych 26 półroczy poczynając od włącznie siódmego półrocza po zaciągnięciu pożyczki w ratach także dnia 1 kwietnia i 1 października każdego roku z góry płatnych, po pięć i ćwierć ($5^{1}/_{4}$,) od sta w stosunku do ogólnej cyfry tejże pożyczki jako funduszu wyłącznie przeznaczonego na opłacanie półrocznych kuponów od obligacyj melioracyjnych, w których pożyczka została udzieloną i jednocześnie na stopniowe wycofywanie z obiegu i umarzanie tychże obligacyj. Skutkiem czego dłużnik przez uiszczenie w ciągu pierwszych lat trzech samego procentu po $5^{1}/_{2}$prc., zaś w ciągu następnych lat 13tu po $10^{1}/_{2}$prc., rocznie na procent i na amortyzacyę zaciągniętego długu, zaspokoi tenże dług w kapitale i procentach, jak to objaśnia bliżej plan umorzenia dołączony do niniejszej ustawy.

§. 13) Oprócz opłat wymienionych w §. poprzedzającym otrzymujący pożyczkę będzie w obowiązku:

a) opłacać na rzecz Banku krajowego łącznie z każdą półroczną ratą składkę na koszta administracyi tegoż Banku w wysokości $^{1}/_{4}$prc. (czyli rocznie po $^{1}/_{2}$pr.) w każdem półroczu w stosunku do tej cyfry długu, jaka po uiszczeniu rat poprzedzających jeszcze nie została zamortyzowaną; a więc jako suma jeszcze dłużna do spłaty w ratach przyszłych pozostaje;

b) zwracania Bankowi krajowemu tego wszystkiego, coby od niego z tytułu rzeczonej pożyczki przez skarb publiczny pod jakąbądź nazwą jako podatek zostało pobranem.

§. 14) Składka idąca do funduszów rezerwy specyalnej w myśl ustępu a. §fu 12go uiszczona przez biorącego pożyczkę w stosunku 3prc. od sumy tejże pożyczki będzie mu w tejże wysokości przez Bank krajowy zwróconą przy poborze 32 to jest ostatniej półrocznej raty, czyli z chwilą ostatecznego spłacenia zaciągniętego długu. Zwrot rzeczonej składki nastąpi wtedy przez potrącenie. Żadne od niej procenta na korzyść spłacającego pożyczkę liczone nie będą; o ileby bowiem przez Bank mogły być otrzymanemi, są one przeznaczone na pokrywanie nieodzyskanych strat i niedoborów, jakieby dotknęły Bank krajowy na całej operacyi przy realizowaniu wszystkich pożyczek udzielonych na mocy niniejszej ustawy.

§. 15) Wypłaty rat na kapitał mogą być dopełnione albo gotowizną, w walucie austryackiej albo w obligacyach melioracyjnych Banku krajowego po ich imiennej cenie.

Wypłaty rat na procent, składek na koszta administracyi, jak niemniej wszystkie zwroty o których mowa w ustępie b. §fu 13go dopełnione być mają albo gotowizną w walucie austr., bądź w ubiegłych kuponach od obligacyj melioracyjnych Banku krajowego, bądź w tychże obligacyach wylosowanych.

§. 16) Spłata pożyczek udzielonych przez Bank krajowy w obligacyach melioracyjnych może być przyspieszoną przez dobrowolne ze strony dłużnika zwiększenie którejbądź półrocznej raty o sumę wystarczającą na pokrycie jednej lub więcej rat przyszłych, przypadających wedle planu umorzenia na kapitał (§. 12 ustępu e).

Jednakowoż przyspieszona spłata dokonana w jednym z półrocznych terminów, nie zwolni dłużnika od regularnego uiszczania w każdem z następnych półroczy dalszej raty na kapitał i na procent wraz z wszystkiemi przynależnemi dopłatami, nie zmieni bowiem pierwotnego rozkładu rat, ale jedynie czas zwrotu pożyczki skróci o tyle półroczy ile rat półrocznych na kapitał zostało dobrowolnie spłaconych wcześniej niż to oznaczał pierwotny jego rozkład.

Wszystkie przedterminowe wpływy otrzymywane przez Bank krajowy bądź na wcześniejsze zmniejszenie, bądź na całkowitą spłatę zaciągniętej pożyczki, tenże Bank będzie w obowiązku dołączać z końcem odpowiedniego półrocza do funduszu umorzenia obligacyj melioracyjnych celem wycofania odpowiedniej ich sumy.

§. 17. Każde bądź całkowite bądź częściowe uchybienie zapłaty którejkolwiek z półrocznych rat tak na kapitał jak i na procent (§. 12) wkładać będzie na opóźniającego się obowiązek płacenia Bankowi krajowemu procentów zwłoki w stosunku następującym:

a) jeżeli zaległość będzie uiszczoną najpóźniej w dni 15 po uchybionym terminie, żadne procenta zwłoki nie będą od dłużnika ściągane;

b) w razie dopuszczonej przez dłużnika zwłoki dłuższej nad dni 15, będzie on w obowiązku uiszczać Bankowi krajowemu procenta zwłoki za czas od terminu, w którym zapłata winna była być uiszczoną za pierwsze trzy miesiące w stosunku 6 prc. rocznie, za drugie trzy miesiące w stosunku 7 prc. rocznie, za każdą zaś dłuższą zwłokę w stosunku 8 prc. rocznie. Frakcye półmiesięcy obliczane być mają za całe półmiesiące.

Wszystkie procenta zwłoki obliczane będą zawsze od całej zaległości tak w kapitale jak w procentach i w należytościach dodatkowych Bankowi krajowemu przypadających i nie przestaną biegnąć aż do chwili całkowitego uiszczenia każdej zaległości.

Przy częściowem uiszczaniu zaległości będą pokrywane przedewszystkiem procenta zwłoki do dnia uiszczenia narosłe, jak niemniej koszta spowodowane egzekucyą, reszta zaś uiszczonej kwoty będzie zaliczaną na zmniejszenie raty zalegającej.

§. 18. Bank krajowy będzie władnym zastrzegać w promesach pożyczek, iż obligacye melioracyjne, mające stanowić walutę pożyczki, nie będą biorącemu pożyczkę wydawane w naturze, lecz że mają być przeżeń oddane Bankowi w komis do sprzedaży po cenie giełdowej na rachunek otrzymującego pożyczkę.

Zgodzenie się żądającego pożyczki na powyższy warunek będzie poczytywanem za niewzruszalny dowód istnienia umowy o komis, nada przeto Bankowi krajowemu nieodwołalne prawo spieniężenia rzeczonych obligacyj za cenę jaką zdoła za nie otrzymać, potrącenia z niej zaliczeń, gdyby one przedtem spieniężeniem otrzymującemu pożyczkę przez Bank były udzielonemi, jak niemniej kosztów przedaży i zwrócenia żądającemu komis reszty tejże ceny.

Pod kosztami przedaży rozumianemi będą wszelkie wydatki w celu jej dokonania przez Bank rzeczywiście poniesione, wraz z prowizyą zapłaconą przezeń innym instytucyom lub osobom trzecim. Bank krajowy będzie nadto władnym za wykonanie komisu pobierać od otrzymującego pożyczkę wynagrodzenie nie mogące przecież przewyższać ćwierć od sta procentu w stosunku sumy za spieniężone obligacye otrzymanej i wynagrodzenie to na rzecz swą potrącić.

§. 19. Bank krajowy jest uwolnionym od opłat przy dokumentach i od opłaty stempla od obligacyj melioracyjnych i kuponów wydawanych na podstawie niniejszej ustawy, a to w myśl ustawy z dnia 10 lipca 1865 r. l. 55 dz. p. p. i rozporządzenia ministeryum skarbu z dnia 16 stycznia 1866 l. 9 dz. p. p., obligacye te bowiem służyć będą jeszcze wyłącznej niż listy zastawne za środek ułatwiający rozwój rolnictwa i kulturę majątków ziemskich.

Wszelkie inne opłaty stemplowe lub w innej formie pobierane, jakieby należały skarbowi publicznemu od pożyczek udzielonej na podstawie niniejszej ustawy lub od czynności z tąż pożyczką połączonych winien dłużnik ponosić.

§. 20. Obowiązek uiszczania wszystkich rat, paragrafami 12 i 13 wskazanych, zabezpieczonym zostaje na rzecz Banku krajowego:

a) całem teraźniejszem i przyszłem mieniem tego, kto na mocy niniejszej ustawy otrzymując pożyczkę, zaciągnął zobowiązanie osobiste jej zwrócenia, tak w kapitale jak w procentach i wszystkich należytościach dodatkowych — i jednocześnie

b) wobec rękojmi, udzielonej przez kraj posiadaczom obligacyj melioracyjnych, w których pożyczka została udzieloną i kuponom do tychże obligacyj dołączonym (§ 6) obowiązek uiszczenia wszystkich rat, §§ 12 i 13 określonych, poczytywanym będzie za ciężar gruntowy czasu, zaregulowany do majątku, w którym dokonaną została melioracya funduszem przez bank krajowy wytworzonym i dostarczonym, ciężar wyraźnie przez niniejszą ustawę uznany za stojący na równi z dodatkami do podatków, pobieranemi z tegoż majątku do funduszu krajowego.

Ze względu zaś, że każda z pomiędzy melioracyj wymienionych w § 1 powiększa wartość majątku, w którym została wykonaną, obowiązek uiszczenia Bankowi krajowemu wyż wzmiankowanych rat ciężyć będzie wskutek przepisów niniejszej ustawy na każdym nabywcy rzeczonego majątku, jako przychodzącym do korzyści z dokonanej melioracyi wynikających. Każdy przeto nabywca tegoż majątku będzie w obowiązku uiszczać Bankowi krajowemu raty §§ 12 i 13 wskazane aż do chwili całkowitego spłacenia pożyczki, a to oprócz szacunku, w jakim tenże majątek z wolnej ręki nabył, lub oprócz ceny, jaką za tenże majątek na publicznej licytacyi postąpił.

Na każde żądanie Banku krajowego, wniesione do właściwego sądu, obowiązek ten ma być uwidocznionym w wykazie hipotecznym majątku, w którym właściciel wykonać zamierzy melioracyę funduszem dostarczonym mu przez tenże Bank na podstawie niniejszej ustawy.

§ 21 Celem ściągnięcia ubiegłych procentów od pożyczek, udzielonych na mocy niniejszej ustawy, jak niemniej celem ściągnięcia rat, przypadających na umarzanie, czyli na wskazaną planem stopniową spłatę dłużnego kapitału (ustęp d) i e) § 12). Bank krajowy będzie władnym żądać egzekucyi w drodze administracyjnej lub rozwinąć egzekucyę sądową przeciw każdemu, dopuszczającemu się zaległości, a do uiszczania rat zobowiązanemu (§ 20.)

Należytości wymienione w § 13 będą przez Bank krajowy ściągane w drodze egzekucyi sądowej. (D. n.)

KORESPONDENCYE

Berlin, 7 kwietnia.

☐ Ostatnią przyciśnięty potrzebą ofiarował kiedyś pewien król angielski królestwo za konia. Dziś czytamy w *Norddeutsche Allgm. Ztg.* podobną ofertę w artykule omawiającym obsadzenie stolicy arcybiskupiej w Poznaniu. Główny organ zachowawców zganił był dalsze zastosowanie ustawy obrocznej przeciwko duchowieństwu poznańskiemu, gdyż tym sposobem rząd tylko wzmacnia solidarność między szlachtą a duchowieństwem; *Kreuz. Ztg.* zalecała nadto obsadzenie stolicy arcybiskupiej przez prałata mającego dostateczną powagę, któryby niższemu duchowieństwu zakazał wszelkiego współudziału w agitacyach politycznych. *Norddeutsche Allgemeine Ztg.* zauważa bardzo słusznie: „Gdyby *Kreuz Ztg.* mogła wskazać takiego męża, byłby jej rząd z pewnością bardzo wdzięczny, a zwłaszcza gdyby nadto zechciała podać środki, za pomocą których możnaby osiągnąć zezwolenie Kuryi na podobną nominacyę“. Organ ministeryalny ma niezawodnie słuszność. Opinia katolików twierdzi bowiem, że tego, co organ ten nazywa agitacyą polityczną, żaden arcybiskup duchowieństwu swemu zakazać nie może, chociażby był niepolskiej narodowości i najsilniej popierał powagę władzy świeckiej. Zalicza się mianowicie do agitacyi zakazanej obronę swobody kościelnej, niestosowanie się do ustaw majowych, usiłowania celem zatrzymania lub przywrócenia szkół konfesyjnych, żądanie, aby dzieci religii uczyły się w ojczystym języku, domaganie się, aby potomstwo z małżeństw mieszanych wychowywane było po katolicku, i t. p. Niemieckim katolikom poczytywanem jest za złe, że głosy oddają na kandydatów centrum, a minister Gossler nazwał niebezpieczną agitacyą zbieranie podpisów dozorów kościelnych na prośbę wystosowaną do cesarza Wilhelma o ułaskawienie arcybiskupa kolońskiego. Opinia katolików utrzymuje przeto, że żaden biskup katolicki takich rzeczy zakazać nie może w Prusiech, a gdyby wydał nawet zakaz podobny, naraziłby się niechybnie na utratę powagi, tak iż ostatnie rzeczy stałyby się gorsze niż pierwsze. Przypominają, jakto ks. arcybiskup Ledóchowski w spokojniejszych czasach powstrzymywał zapał duchowieństwa, lecz w ostatnim lat dziesiątku przekonano się, że duchowieństwo pełni tylko swój obowiązek, nie biorąc żadnego udziału w agitacyach niedozwolonych. Z drugiej strony podnoszą, że niepodobna żądać od stolicy Apostolskiej, aby zdegradowała duchowieństwo poznańskie na obywateli drugiej klasy. Stolica apostolska unika stanowczo mieszania się do spraw politycznych a postępując tak działa roztropnie. Na dalsze zarzuty *Norddeutsche Allg. Ztg.*, jakoby księża poznańscy za pomocą spowiedzi i zatrzymania rozgrzeszenia zmuszali ludność, aby popierała szlachtę, trudno doprawdy zdobyć się na odpowiedź; tylko namiętność mogła podyktować podobne oskarżenie.

Z dotychczasowych prac komisyi, której przekazanym został projekt o ubezpieczeniu robotników, rząd jest zadowolony; dzienniki rządowe wyrażają nadzieję, że tym razem ustawa wreszcie przyjdzie do skutku. Ważną mianowicie jest rzeczą, że komisya przychyliła się do zdania, iż prywatne towarzystwa asekuracyjne wykluczyć należy, ponieważ tylko własny zysk mają na oku. Temu sprzeciwiają się usilnie narodowoliberalni posłowie, oświadczając, że przeciwko projektowi głosować będą, jeżeli żądanie ich nie zostanie uwzględnione. Większość komisyi składa się tedy z członków centrum i zachowawców, narodowoliberalni łączą się z opozycyą. Zjawisko to bardzo ważne ze względu na usiłowania prasy ministeryalnej, aby w palamencie utworzyła się większość z zachowawców i narodowoliberalnych z wykluczeniem zasadniczem frakcyi środkowej.

---

wagonu trzeciej klasy i natarczywie nagabywany o bilet przez konduktora; szafka grająca: *telle était madame Angot* i t. p. dodatki ujmą zapewne niejedną uroczystą stronę całemu widowisku.

Z Paryża donoszą, że nowa opera Gounoda „Sappho“ coraz więcej zdobywa sobie uznania. Większa jej część skomponowaną była, jak wiadomo przed dwudziestu laty, i wskutek różnych fatalności, które spotkały autora za to, iż „miał serce i wierzył w serce“ spoczywała w tece; trzeci akt tylko jest utworem zupełnie nowym. Pierwszy akt ma być nadzwyczaj ruchliwym, ożywionym i kończy się świetnym finałem; w drugim nadzwyczajne wrażenie sprawiać ma duet miłosny między Glycerą i Pitheasem czyli między kontraltem a komicznym basem — w następnej scenie imponuje balet, dzięki nadzwyczaj pięknym kostiumom i wdziękom panny Subra: W trzecim akcie godne ma być uwagi, drugi duet miłosny, pełen namiętności ale nieco konwencyonalnej. Nadzwyczajne zalety dzieła występują, główniew akcie ostatnim. Cudowna ma być arya, w której Safona błogosławi opuszczającego ją niewiernego kochanka, niemniej cudownym prosty śpiew pasterza kóz, mile przerywający naprężenie tragicznej sytuacyi, a ostatnie pożegnanie z życiem, wygłoszone przez zrozpaczoną wieszczkę, ma być czemś niezrównanem dotychczas i niesłychanem pod względem doskonałości. W tej scenie i krytyce podnoszą ogromną zasługę pani Krauss, która śpiewa rolę tytułową i na zakończenie wydobywa efekt cudowny, nagrodzony frenetycznemi oklaskami. Nieśmiem powątpiewać, że i my we Lwowie niebawem usłyszymy Safonę, że balet, duety i końcowa arya, wypadną również ku naszemu zupełnemu zadowoleniu, i nie omieszkamy skonstatować swojego czasu, iż niczem nie do pozazdroszczenia Paryżowi — a nawet kto wie czy Paryż nam zazdrościć nie powinien.

JAN LAM.

Większość w myśl prasy rządowej nie uchwali nigdy reform społecznych.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Podróż Najd. Cesarzewiczostwa.)

Z Konstantynopola donoszą do *Polit. Corr.*, że dla powitania Najd Cesarzewiczostwa w imieniu sułtana uda się na pokładzie okrętu *Stambul* do Warny wraz z Mukhtarem baszą, także dyrektor cesarskiej muzyki, Sulejman basza i dwóch adjutantów sułtana. Dostojni Podróżni po przybyciu do Konstantynopola staną w pałacu w Dolma Bagcze i ztąd po krótkim wypoczynku udadzą się powozami galowemi, w otoczeniu licznej świty, do pałacu *Yildiz* dla złożenia wizyty sułtanowi. Przyjęcie odbędzie się w sali tronowej. Następnie udadzą się Najd. Cesarzewiczowstwo do urządzonego na ich przyjęcie z wszelkim możliwym przepychem mieszkania, gdzie przyjmą rewizytę sułtana. W piątek, d. 18 kwietnia, odbędzie się w meczecie *Beszikłasz*, w obecności Dostojnych Gości solenne nabożeństwo. Do Brussy wysłano już tamtejszemu gubernatorowi instrukcye, dotyczące przyjęcia Najd. Arcyksięstwa. Sułtan wyraził się kilkakrotnie do swojego otoczenia, iż wielce mu na tem zależy, aby przyjęcie było jak najświetniejsze i jaknajserdeczniejsze, ma być bowiem ono wiernym wyrazem jego, przyjaznych intencyj względem Austro-Węgier.

(Z Watykanu).

Piszą do *Germanii*: Jeśli w ostatnich czasach wysokie koła kościelne miały znowu nadzieję, iż powiedzie się w niedalekiej przyszłości załatwić na drodze obopólnego porozumienia ten lub ów główny punkt kościelno-politycznego zatargu w Prusiech, to nadzieje te znikły prawie zupełnie po ostatnich wypadkach. Nie tak łatwo powiedzie się zatrzeć złe wrażenie, jakie wywołały w wysokich kołach watykańskich rozprawy w Izbie pruskiej nad interpelacyą księdza Jażdżewskiego. Po mianowaniu ks. kardynała Ledóchowskiego sekretarzem memoryałów Ojciec św. miał prawo liczyć na zupełnie inne zachowanie się ze strony rządu pruskiego względem katolików nietylko archidyecezyi gnieźnieńsko-poznanskiej, lecz całych Prus. Mowy interpelanta, tudzież ks. prałata Stablewskiego, barona Schorlemer-Alsta i Windthorsta, wywołały najwyższy podziw w tutejszych kołach katolickich i zupełne uznanie Ojca św.

List rzymski *Pol. Corr.* zapewnia, iż podana przez kilka dzienników wiadomość, jakoby poseł Stanów Zjednoczonych w Rzymie czynił u rządu włoskiego przedstawienia z powodu zamierzonej wrzekomo konwersyi dóbr północno-amerykańskiego kolegium, jest zupełnie nieuzasadnioną. Północno amerykański przedstawiciel nie czynił bynajmniej żadnych kroków, dowiedział się bowiem, iż rząd włoski na mocy ustaw z r. 1866 i 1873, które stanowią wyjątek dla seminaryów, postanowił uwolnić pomienione kollegium od konwersyi Tak przeto zdecydowaną jest rzeczą, iż konwersya dóbr Propagandy nie rozciągnie się na północno-amerykańskie kollegium.

(Ruch panbułgarski.)

Aspiracye, jakie objawiły się ostatniemi czasy we wschodniej Rumelii i Bułgaryi, poczynają zwracać na siebie coraz więcej uwagi Petersburskie koła urzędowe zapewniają w tonie stanowczym, że minister Giers i w ogóle rząd rossyjski, nie mają najmniejszego udziału w tych agitacyach, które owszem są wręcz przeciwne interesom Rossyi. Nawet dzienniki bułgarskie nie zdają się być zbyt zachwycone i ograniczają się na uwadze, iż chociaż pragną z całego serca połączenia wschodniej Rumelii z Bułgaryą, nie uważają chwili obecnej za odpowiednią dla urzeczywistnienia podobnych planów. Według doniesienia, jakie odbiera *P. Lloyd* wprost z Sofii, najzupełniej bezpodstawną jest wiadomość, jakoby ks Aleksander był motorem panbułgarskich agitacyj, a taką samą wartość ma pogłoska, jakoby książę zapewnił przybyłą doń deputacyę, iż poruszy tę sprawę w Berlinie, dokąd wybiera się w przyszłym miesiącu. Przytoczony dziennik twierdzi dalej, że na meetingu w Sofii, który powziął znaną rezolucyę w sprawie połączenia obydwóch Bułgaryj, znajdowało się zaledwie 1.000 osób, nie zaś 3.000, i że był on tylko echem tych zgromadzeń, jakie w tym samym celu urządzono poprzednio we wschodniej Rumelii. Źródłem ruchu jest wyłącznie wschodnia Rumelia, a sam ruch stoi w bezpośrednim związku ze sprawą przyszłej organizacyi tej prowincyi, ewentualnie zaś mianowania na przyszłe pięciolecie nowego generał gubernatora, którym obecnie jest Aleko-basza. Dotychczas W. Porta nie objawiła jeszcze mocarstwom swoich intencyj co do zamianowania przyszłego gubernatora, zdaje się jednak, iż zaproponuje przedłużenie pełnomocnictw Aleko-baszy, którego rządy, z małemi wyjątkami, były należycie uregulowane i sprężyste

(Projekt ustawy rekrutacyjnej we Francyi.)

Według depeszy telegraficznej z dnia wczorajszego, Izba poselska, odraczając swoje posiedzenia na ferye świąteczne, odroczyła także dalszy ciąg obrad nad projektem ustawy rekrutacyjnej. Pomimo zatem odbytych nader burzliwych rozpraw na dwóch posiedzeniach przedmiotu tego nie wyczerpano, co dowodzi, że wszystkie stronnictwa poczytują projekt za kwestyę zasadniczą. Jakoż w samej rzeczy, choćby z pominięciem bardzo ważnych względów wojskowych, na które komisya wojskowa Izby nie zwróciła należytej uwagi, projekt ten i pod względem zasadniczym i politycznym znajduje wielu przeciwników. Dodać należy, że w obozie przeciwników znajdują się wszyscy ludzie umiarkowani i doświadczeńsi, którzy nie dają się powodować mrzonkami o bezwzględnej równości. Komisya wojskowa Izby ulegała zbytecznie gorącym frazesom p. Pawła Berta, który w zrównaniu uczonych i nieuczonych chciał widzieć urzeczywistnienie ideału republiki demokratycznej. Frazes ten na pozór może mieć pewne znamiona łudzącej prawdy, ale tylko na pozór, bo już i sami wojskowi z zawodu i po zrobionem doświadczeniu uznali, że ludzie inteligentni daleko prędzej uczą się sztuki władania bronią, niż ludzie o niższym poziomie umysłowym, a pod względem zastosowania się do karności, to ambicya inteligencyi nie pozwala wykraczać przeciw obowiązującym przepisom. Oburzenie więc we Francyi przeciw projektowi komisyi wojskowej jest niemałe, a wzmaga je okoliczność, że poświęcono znowu zasadę zdrową dla doktrynerstwa żywiołów radykalnych. Wielu deputowanych przyznaje się niemal otwarcie, że popierając myśl komisyi o zniesieniu jednorocznej służby ochotniczej, mieli na oku zaskarbienie sobie łaski wyborców radykalnych. Dodają nadto, że z góry byli przekonani o tem, iż projektu komisyi nie uzna tak łatwo Izba, że go nawet z pewnością odrzuci Jeżeli natomiast rząd solidaryzował się z projektem komisyi, bo generał Campenon dał aprobatę jako minister wojny, to przecie, tak rozumują, lepiej, że stronnictwa radykalne uderzą w Izbie na deputowanych, niż na gabinet.

Prawdę tych słów stwierdziły fakta w ciągu obrad nad ustawą w Izbie. Deputowany Margaine, który mówił w duchu republikańskim, ale nie schlebiał aspiracyom skrajnym i krytykował projekt zadawalający radykałów, był narażony na wycieczki tylko tej frakcyi. Po uwagach wstępnych mowy Margaine'a, które już były przytoczone, mówił ten deputowany tak mniej więcej w streszczeniu: Z żołnierzami, którzy przez krótki czas pozostają w służbie, niepodobna wyruszać na plac boju i mieć z nich odpowiednie korzyści w koloniach. Nie istnieje także żadna przyczyna, żeby od młodych ludzi żądać bezwzględnie równie długiego ćwiczenia. W położeniu, w jakiem się znajduje Europa, jest nieroztropnością przedsiębrać zmiany w reorganizacyi armii, możnaby czynić ulepszenia częściowe, ale nie zmiany radykalne, któreby się równały zbrodni. Prezes Brisson upomina mowcę, że nie wolno mu używać takich wyrazów przeciw projektodawcom. Margaine cofa ten wyraz, ale dodaje, że najgorętszem jego życzeniem jest, ażeby to, co przewiduje, okazało się fałszem. Projekt ten zresztą nie dąży do upragnionej równowagi, ponieważ minister wojny nie znajdzie dostatecznych funduszów, ażeby mógł wszystkich młodych ludzi wcielić do armii i dla tego będzie zniewolony wbrew ustawie pod rozmaitemi pozorami lub wedle własnego uznania uwolnić mnóstwo ludzi od obowiązku służby wojskowej. Porównywując rozmaite armie europejskie, wskazuje na Niemcy, które się zadawalają armią, złożoną ze wszystkich obywateli i instytucyą jednorocznej służby i tak samo Włochy, które nie mają potrzeby pełnić obowiązków w koloniach.

Francya, według mowcy, musi posiadać armię zupełnie zdolną do boju i armię rezerwową, dla której wystarcza czas krótszych ćwiczeń, gdyż Francya ma do czynienia z koloniami. Dlatego jest za utrzymaniem powszechnego obowiązku, ale i za tem, żeby podatek z krwi był żądany w czasie wojny, ale nie w czasie pokoju. Z tych względów przemawia za utrzymaniem pięcioletniego obowiązku i jednorocznej służby. Mowca przytacza przykłady, że pomimo zaniedbania ćwiczeń wojskowych, gdy w roku 1870 powołano wszystkich do broni, Francya nie posiadała lepszej armii jak ta, która była w Metzu, obudziła bowiem nawet podziwienie nieprzyjaciela.

Generał Campenon robi uwagę, że nikt nie ma prawa porównywać armii Metzu i Sedanu z dzisiejszą armią.

Margaine: Nie miałem bynajmniej zamiaru ubliżać naszej dzisiejszej armii. Ale po roku 1870 skonstatowano, że w dzisiejszych wojnach liczba decyduje i dlatego wezwano wszystkich młodych ludzi do służby, armia powinna się składać z trzech rozmaitych kategoryj: z żywiołu bojowego, który znajduje się nieustannie w służbie czynnej; z żywiołu, który się ćwiczy w czasie pokoju i wzmacnia w razie wojny żywioł bojowy i z milicyi narodowej. W końcu zwraca uwagę, że nowa ustawa przyczyni się tylko do wyludnienia żywiołu pracy na prowincyi i wywoła większe jeszcze przesilenie ekonomiczne.

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły gminie Bielcza, w powiecie brzeskim, na budowę szkoły zapomogi w kwocie 50 zł.

= **Państwo Namiestnikowstwo** przyjmować będą w pierwszy dzień świąt wielkanocnych, to jest w niedzielę, o godzinie „pół do pierwszej z południa.

(m) **Towarzystwo nauczycieli** szkół średnich odbyło wczoraj pierwsze walne zgromadzenie. Licznie zebranych członków nowego towarzystwa powitał imieniem komisyi, która załatwiła wszystkie przedwstępne czynności zmierzające do wprowadzenia w życie nowej instytucyi, dyrektor dr. Samolewicz, a imieniem istniejącego już towarzystwa pedagogicznego powitał zgromadzonych dr. F. Gerstman. Do nowej instytucyi zapisało się dotychczas 200 członków, przeważnie nauczyciele szkół średnich. Wśród oklasków zaproszono dr. E. Czerkawskiego, ażeby objął przewodnictwo. Czyniąc zadość temu wezwaniu, rozwinął czcigodny profesor dzieje naszego szkolnictwa, począwszy od roku 1848, poczem przystąpiono do załatwienia porządku dziennego, którego najważniejszym punktem był wybór zarządu towarzystwa. Prezesem został wybrany dr. Br. Radziszewski, jego zastępcą dr. Samolewicz, a do wydziału zostali wybrani pp. Aleks. Borkowski, K. Fischer, dr. A. Freund, E. Hamerski, dr. F. Kreutz, St. Librewski, Fr. Majchrowicz, M. Polański, dr. Cz. Rodecki, J. Soleski, T. Sołtysik i dr J. Żuliński. Nowy wydział ma zbadać projekt zmiany statutów i zastanowić się nad kwestyą wydawnictwa pisma fachowego. Rezultaty obrad swoich ma wydział przedłożyć następnemu walnemu zgromadzeniu. Podczas posiedzenia nadszedł telegram powitalny od profesorów krakowskiego gimnazyum św. Jacka.

— **Stabat mater.** Zarząd lwowskiego towarzystwa spiewackiego „Lutnia“ zawiadamia publiczność, a przedewszystkiem członków wspierających towarzystwa i tychże rodziny, że w Wielki piątek, dnia 11 b. m., w kościele OO. Dominikanów, o godzinie piątej po południu, wykonane będą następujące utwory · Chór męski, podzielony na dwa chóry, ustawione na oddzielnych bocznych galeryach odśpiewa *Miserere*; poczem chór mięszany zbierze się w głównej nawie kościoła obok organów i odspiewa psalmy: Jareckiego i *(d-moll)* „Wysłuchaj Panie głos mój“ Bortniańskiego. Zwraca się uwagę, aby osoby, nie należące do grona czynnych członków „Lutni“ nie wchodziły do miejsc przeznaczonych dla spiewających.

— **Ruch przedświąteczny** znać już na ulicach naszego miasta mimo niepogody, która odbiera mu wiele uroku. Jest wszakże uzasadniona na spostrzeżeniach meteorologicznych nadzieja, że powietrze zmieni się do niedzieli, i że nie będziemy potrzebowali pod parasolami pielgrzymować do Bożego Grobu.

— **Do towarzystwa „Rodzina“** w charakterze członków wspierających przystąpiły: wydział Rady powiatowej w Stanisławowie i tamtejsza Rada miejska z wkładkami rocznemi po 10 zł.

— **Na wystawie ornitologicznej** w Wiedniu, w oddziale „kury, kaczki i gęsi“, pierwszą nagrodę za chów kur holenderskich, przyznano wystawcy dr. Karolowi Raspowi z Bochni.

§ **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich w przeciągu miesiąca lutego bieżącego roku nadano depesz 38.582, a mianowicie: rządowych bezpłatnych 7, w służbie telegraficznej 620, zapłaconych rządowych i prywatnych 37.955. Nadeszło depesz 44.223, a mianowicie: rządowych bezpłatnych 10, w służbie telegraficznej 1.309, kursa z giełdy wiedeńskiej 3.200, zapłaconych rządowych i prywatnych 39.704. Przetelegrafowano depesz 108.893. Przeszło zatem przez linie galicyjskie depesz 191.698.

* **Przy budowie kolei** transwersalnej w Kopeczyńcach, w powiecie husiatyńskim, dnia 28 marca wykoleił się wózek, którym przewożono kamienie, w skutek czego robotnik Michał Sokalski doznał ciężkiego uszkodzenia. Wypadek ten był spowodowany wadliwem ułożeniem szyn, oraz usunięciem się nasypu w skutek deszczów. Winnych pociągnięto do odpowiedzialności.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono panu D., z otwartego przedpokoju pod l. 14 ulica Sykstuska granatowy surdut wierzchni z aksamitnym kołnierzem, wartości 20 zł.; pani L., czarny płaszcz, czarnym barankiem obszyty, wartości 20 zł., również z przedpokoju, pod l. 28 ulica Jagiellońska, a kilku lokatorom domu pod l. 8 przy placu Maryackim, z otwartej kuchni, czarny płaszcz sukienny z czerwoną flanelową podszewką, czarnym barankiem obszyty, wartości 20 zł., damski paltot bronzowy, aksamitem obszyty, z bronzową podszewką, wartości 8 zł., drugi damski paltot i spodnicę, z granatowego sukna, wartości 6 zł. Kradzieże te popełnione zostały przez żebraków, którym niestety stróże nie wzbraniają włóczenia się po domach. — Aresztowano: Jana Koropatyńskiego, który, jako poszukiwany za kradzież, sam się w policyi stawił; Zawilaka Franciszka na kradzieży kieszonkowej. — Znaleziono czarny jedwabny parasol z żółtą trzcinową rączką, zapomniany przed tygodniem w tutejszem biurze paszportowem. — Zgubiono: p. Fani R., pularesik ze złotemi kolczykami, wartości 15 zł.; pani hr. S., złotą branzoletkę, składaną z dwóch łańcuszków, z pierścionkiem z małemi dyamencikami i ołóweczkiem, wartości 50 zł.; p. Jakób S., złoty kryty zegarek, wartości 11 zł.; p. Konstanty M., 30 zł. w notach po 10 zł.; p. Leon R., list adresowany do H. Gassmann w Gleiwitz, zawierający weksel na 2.000 mark, przez C. H. Sadagórskiego w Jassach akceptowany.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Konstantynopolu znany bankier grecki Jerzy Zarifi; w Monachium profesor dr. Ludwik Frank, jedna z pierwszych powag na polu anatomii porównawczej zwierząt; tamże malarz architektoniczny i pejsażysta Leonard Faustner.

— **Wystawa Rogozińskiego.** Jak się dowiaduje *Słowo*, po świętach wielkanocnych Warszawa będzie miała w swych murach wystawę Rogozińskiego. Wystawa ta obejmować będzie produkty i owoce afrykańskie, jak kawę, sorgo, mąkę drzewną, rudy miedziane, skóry, węgle i t. d., słowem produkty afrykańskiej przyrody nieprzerobione. Osobny dział stanowić będzie rybactwo i uzbrojenie niektórych plemion afrykańskich a zatem: modele łódek, przyrządy do łowienia ryb, wiosła, miecze, dziryty, hełmy i pancerze, tarcze i t. d. Dział trzeci obejmować będzie przedmioty codziennego użytku, jak tkaniny, fartuszki paciorkowe, bransolety, naszyjniki, wyroby ceramiczne, narzędzia do obróbki drzewa służące i t. d. Podzwrotnikowa ta wystawa polskiego podróżnika będzie stanowiła kontrast z podbiegunową wystawą pr. Dybowskiego.

— **Pomnik Gambetty** już został ukończony i jako narodowa pamiątka postawiony będzie w rodzinnem mieście zmarłego dyktatora, Cahors. Inauguracya odbyć się ma z wielką uroczystością w dniu 14 b. m. Na pomniku Gambetta przedstawiony jest w postawie stojącej, z prawą ręką opartą na mapie Francyi, rozłożonej na armacie, lewą zaś wskazuje na nieprzyjaciół. Na ramionach ma zarzucony płaszcz futrzany, w którym podczas pamiętnej wojny wyjechał balonem z oblężonego przez Niemców Paryża. Twarz Gambetty odznaczać się ma nadzwyczajnem podobieństwem. Piedestal zbudowany jest w kształcie fortu, na którego bokach znajdują się cztery płaskorzeźby, przedstawiające epizody wojenne. U stóp posągu zatknięty jest wiatrem unoszony sztandar francuski.

— **Skarb.** W Wichselhof, pod Bonn, pewien robotnik, wykopując stare drzewo z korzeniem, natrafił w ziemi na twardy przedmiot i po wielkich wysileniach wydobył ciężką skrzynię żelazną. W skrzyni tej znajdowały się złote i srebrne monety Napoleona I w sumie 345.600 franków, oraz nader ciekawe dokumenta. Po odczyszczeniu skrzyni z rdzy i błota pokazało się nadto, że wieko jej jest ozdobione inicyałami wspomnionego cesarza oraz herbem Francyi, z czego wypływa, że jest to kasa wojenna armii francuskiej, która znikła była w tajemniczy sposób, kiedy ta ostatnia ustąpiła z Bonn przed wojskami koalicyi. Znalezione dokumenta bezwątpienia mają niemałe znaczenie dla historyków pierwszego cesarstwa. Znajduje się pomiędzy niemi nakreślony ręką Napoleona I plan obwarowań twierdzy Bonn.

— **Skazany na śmierć** przez sąd wyjątkowy w Wiedniu, za zabicie swojego 6-letniego synka, pomocnik kołodziejski Wincenty Schaffek, został przez Najj. Pana ułaskawiony, a najwyższy trybunał wymierzył mu karę 18-letniego więzienia.

— **Pożar** w Grügau pod Ołomuńcem, na Morawie, zniszczył przedwczoraj przeszło 50 domów. Trzy osoby utraciły życie w płomieniach. Pogorzelcy znajdują się w wielkim niedostatku.

— **Młody pogromca wężów,** który ostatniemi czasy popisywał się w Paryżu, dnia 4 b. m. podczas widowiska ukąszony został w język przez węża, którego łeb wziął w usta, i mimo spiesznej pomocy lekarskiej tego samego dnia zakończył życie.

— **Fotografie dla przysięgłych.** Donieśliśmy, że w Paryżu toczy się proces prze-

ciw aktorce Eugenii Delbar, która w szale zazdrości okaleczyła i oszpeciła rywalkę swoją kwasem siarczanym i że zastępca prawny ofiary tego zamachu przygotował fotografie tejże dla przysięgłych. Otóż trybunał po dłuższej naradzie dopiero pozwolił na rozdanie tych fotografij pomiędzy przysięgłych, a sprawiły one rzeczywiście wielkie wrażenie. Eugenia Delbar skazana została na rok więzienia.

— **Z ofiar katastrofy** morskiej pod Sambro, jedenaście dotąd wyrzuciły fale na wybrzeże. Wszystkie zwłoki mocno są uszkodzone. Tułów rozbitego okrętu stoi ciągle jeszcze w miejscu katastrofy na skałach. Stwierdzono, że w Sambro nie było ani jednej łodzi ratunkowej w pogotowiu, dla tego straty w ludziach są tak znaczne. Władze w Ottawie zarządziły dochodzenie przyczyny tego nieszczęścia.

Z teki podróżnej.

(Toledo. — Villa Nazionale).

(Ciąg dalszy.)

Inną znów epoką, w której Toledo, świątecznie przystrojone, staje się niemożebnem prawie i niebezpiecznem do przejścia, jest karnawał, coraz zresztą rzadziej tu obchodzony, z powodu, iż komitet przeznacza najczęściej a chlubnie w tym celu grosz złożony na poratowanie ofiar licznych klęsk i bied kraju. Ilekroć wszakże odbywany jest, nie wiele różni się od podobnych obchodów w Rzymie, Wenecyi, chyba że braknie mu słynnych gonitw końskich stolicy, a nie braknie za to innych konceptów i południowej całkiem werwy. Podczas gdy liczne, u każdego niemal okna balkony zmieniają się w ogródki, altany, buduary kryte, gwoli ozdoby i bezpieczeństwa społem, magazyny barykadują się lub osłaniają słomą, płótnem, obszywają i chronią na zewnątrz wystawy, z taką obfitością i zapałem sypane są zobopólnie z domów i wozów przeciągających znane *confetti*, tu zwane pospolicie *coriandoli*.... W dnie, w które zastępują je kwiaty, walka staje się niebezpieczniejszą i często krwawą: z wiązankami kwiatów łączą się często głąbie kapusty, główki sałaty i jarzyn innych, a policya zmuszona jest niejednokrotnie stwierdzać i karcić brak oczu wybitych, uszkodzonych członków innych ciała, obliczać mnogie fizyczne i materyalne straty. Toledo długo nosi ślady tej pustej swawoli, zanim do normalnego powróci stanu. Najpiękniejszą rzeczą, śród tego wszystkiego, są wieczorne ze światłem korowody, wozy przeciągające wzdłuż Toledo, niekiedy istotnie dowcipne i ozdobne, jak naprzykład morze, usymbolizowane we wszystkich mieszkańcach swoich, począwszy od potworów, aż do wdzięcznych konch, muszli; cechy rozliczne i rzemiosła przedstawione figurycznie, piastunki olbrzymie, unoszące na rękach dzieci takie, jak ulubiony autor pewien spowity i naprzemian płaczący, to uśmiechający się do publiczności, pochody na strusiach, słoniach itp. Najchlubniejszym zaś finał tego wszystkiego — hojna uczta dla tysiąca co najmniej ubogich, z dodatkiem pieniężnego zasiłku.

Obecnie, w braku karnawału, możemy nieco swobodniej przechadzać się po Toledo i słynnych placach jego, z których jeden ozdobiony pięknym pomnikiem Dantego, jego imię też nosi, drugi u końca już przezwany od niedawna *del Plebiscito,* trzyma się na wzór samej ulicy, dawnego miana *Largo San Ferdinando*, od pięknego, ściśle arystokratycznego kościoła, który się tu wznosi. O parę kroków ztąd odległa jest rezydencya królewska — gmach duży, poważny, z cudownym tarasem ze strony morza, niezmiernie długim a zamienionym w park, altany, kłąby drzew i roślin najwytworniejszych — złączony z nim olbrzymi teatr *San Carlo*, do którego zaglądniemy dnia innego, a naprzeciwko, poprzedzony dwoma bronzowemi konnemi posągi Karola III, dłuta Canovy i Ferdynanda I, roboty Cali, wspaniały portyk czy kolumnada Bazyliki św. Franciszka z Pauli, naśladującej Rzymski Panteon. Zanim wszakże opuścimy Toledo, rzućmy choćby okiem na jedną jeszcze charakterystyczną cechę tej miejscowości, mianowicie na seciny drobnych, wązkich uliczek, które z obu stron graniczą z tą główną arteryą życia i ruchu neapolitańskiego. Z jednej strony pną się one w górę, w rozlicznych kierunkach i zwrotach, a najczęściej kończą się stromemi schodami, wiodącemi ku części górnej miasta, na *Corso Vittorio-Emmanuele* i panujący nad całym grodem *Castel Sant-Elmo*, z drugiej strony, prawej, rachując od początku czyli placu Ferdynanda, zbiegają schodkami lub stromą pochyłością na dół ku najludniejszym i najbardziej handlowym ulicom *Guantai vecchi, nuovi* i t. p. Do wnętrza tych ciekawych i typowych iście uliczek dziś przynajmniej nie wejdziem; zwiedzimy je i o ile można opiszemy później. Powiedzmy tylko nawiasem, iż tam się dopieroześrodkowuje cały gwar i życie ludności; tam to Neapolitańczyk rusza się, pracuje, odpoczywa, igra swobodnie, jak w domu, tam mniej niż gdziekolwiek znana jest ustawa regulująca porządek i użycie miejscowości publicznych. Tymczasem patrząc na nie z Toledo, czytając nazwy ich tak często trudne do spamiętania i wymówienia nawet, iż rodowici Włosi nie trafiają z tem do końca bez urażenia języka, zdaje się, iż się widzi tyleż różnych labiryntów bez wyjścia, stanowiących istotną rozpacz turysty, któryby chciał sobie na razie zdać z tego sprawę. Dowcipny kronikarz i korespondent rzymskiej *Fanfulli*, znany dziennikarstwu Yorick, opisując tegoroczny salon Neapolitański, czyli wystawę sztuk pięknych, i wspominając w skutek tego o Toledo i ubocznych uliczkach, następną trafną robi tu uwagę: „Uliczki te — *vicoli* -- wszystkie ściśle podobne są do siebie, tak iż jedną śmiało wziąć można za drugą, z niebezpieczeństwem ciągłego błąkania się i powrotu na miejsce, zkąd się wyszło. Przyprawia to co najwięcej o atak żółciowy, pod wpływem którego nie byłoby trudnem wybuchnąć i chcieć bić się z tłoczącą się ludnością własnemi poodrywanemi członkami.. Dla uniknięcia niebezpieczeństwa tego, jąłem się studyować najdrobniejsze różnice, jakie, krom trudnej niezmiernie nazwy, zachodzą między zaułkiem jednym a drugim. Po długiej przechadzce i badaniu przekonałem się, iż *vicoli* owe, spływające na Toledo mogą być podzielone na dwie wielkie kategorye: jedne mają u krawędzi swych *l'acquajuolo*, a drugie nie mają.“

Acquajuolo jest to sprzedający wodę do picia, w mniej lub więcej ozdobnych budkach czy kioskach, zbudowanych wszakże i ozdobionych zawsze w podobny, charakterystyczny sposób. Ma on przed sobą stosy cytryn pięknych, świeżych, przystrojonych w zielone gałązki i często krzewy całe; z obu stron rusztowania mnóstwo szklanek, utrzymywanych czysto i butelek, flakoów pełnych rozlicznego rodzaju syropów, mięszanin, essencyj stosownie do smaku i upodobania przechodniów. Woda pospolicie doskonała jest, mrożona, a napełnia sporą beczkę zawieszoną na ruchomych zawiasach, które wciąż porusza żwawy chłopak, lub piękna, uprzejma i zalotna dzieweczka neapolitańska, gromadząca sama przez się niemało amatorów wody... Spora szklanka świeżego płynu z sokiem cytrynowym kosztuje solda (5 centimów) lub mniej jeszcze, z syropem nieco więcej; czułe spojrzenie i grzeczne słówko rozdaje się darmo... To pewna, iż skutkiem klimatu, powietrza zgęszczonego często i dławiącego, ruchu wielkiego, gwarnej rozmowy i pięknych oczu sprzedających dziewcząt, nigdzie się tyle nie wypija wody, co w Neapolu, na rogach uliczek, wiodących na Toledo... Lecz wróćmy jeszcze na chwilę do uwagi Yoricka. „Vicoli, kończy on, które mają *l'acquajuolo*, znajdują się wszystkie po lewej stronie Toledo, tj. tam kędy pną się w górą na Corso V-E.; te które zbiegają na stronę przeciwną t. j. ku ulicy Medina i Guantai pozbawione są tego dobrodziejstwa. Racya, dla której zachodzi ta głęboka różnica, stanowi tajemnicę, gubiącą się w mroku czasów. Być może, iż *acquajuole* neapolitańscy należą wszyscy do lewicy, gdy patrzą w górą, na *Largo della Carità*, a należeliby do prawicy, gdyby spozierali w dół, ku *Largo San Ferdinando...* Tłómaczenie to na pozór wydaje się zgoła powierzchownem; lecz skoro się dobrze zastanowimy nad niem, przekonamy się, iż jest ono całkowicie i doskonale bezmyślnem... A jednak jedyne jest, na jakie zdobyć się mogłem“.

KRONIKA SĄDOWA

(*Spór o jamnika.*)

(*m*) Kupiec Melchior Beigel, oskarzony został przed sądem obwodowym w Tarnopolu, o zbrodnię oszustwa, albowiem w procesie cywilnym o wydanie psa, jamnika, ofiarował przysięgę, że sporny jamnik był jego własnością, podczas gdy prokuratorya państwowa zestawiła dowód, że pies sporny nigdy do niego nie należał. Przy rozprawie głównej wprowadzono do sali jamnika, jako *corpus delicti*, a zastępca prokuratora udowodnił, że ten jamnik, którego sprowadzono do sali, różni się pod względom rasy od owego jamnika, który był przedmiotem sporu cywilnego zakończonego przysięgą główną, złożoną przez oskarżonego. Ta okoliczność rozstrzygnęła los oskarżonego; trybunał bowiem był zdania, że oskarżony, posiadający wyższe wykształcenie (ukończył bowiem czwartą klasę gimnazyalną) powinien był wiedzieć, czy pies sporny należał do rasy szkockiej, czy też niemieckiej, albo też litewskiej.

Trybunał uznał tedy Beigla winnym zbrodni oszustwa i zasądził go na 14 dniowe więzienie

Przy rozprawie kassacyjnej, przeprowadzonej pod przewodnictwem prezydenta senatu, p. Wittmana, wystąpił obrońca oskarżonego, dr. Berggrün, z całą energią przeciw twierdzeniu trybunału tarnopolskiego, że człowiek, ukończywszy czwartą klasę gimnazyalną, powinien być tak wykształcony, iżby zdołał rozróżnić rasy psów. „Przyznaję się otwarcie, — powiedział obrońca — że takiego wykształcenia nie posiadam; otrzymałem wprawdzie dwa stopnie akademickie; doktora filozofii i praw, zwiedziłem ostatnią wystawę psów, ale mimo to jestem jeszcze ciągle takim igronantem, że nie potrafię rozróżnić, czy ten lub ów jamnik należy do szkockich, czy też do litewskiej, lub niemieckiej rasy.“ To zeznanie obrońcy wywołało serdeczną wesołość między członkami trybunału kassacyjnego. Reprezentant generalnej prokuratoryi, radca dworu Simonowicz, pominął zupełnie kwestyę, do jakiej rasy należał sporny jamnik, i wykazał tylko, że rozprawa główna, przeprowadzona przeciw oskarżonemu d. 30 sierpnia r. z. przed trybunałem w Tarnopolu, ani pod względem formalnym ani też pod względem materyalnym nie uwłacza procedurze karnej, i że trybunał kassacyjny musi uszanować przekonanie wypowiedziane przez trybunał pierwszej instancyi..

Trybunał kassacyjny przychylił się też do tego wywodu generalnego prokuratora i odrzucił zażalenie nieważności.

GOSPODARSTWO I HANDEL

(*G*) **Zniżone ceny jazdy** zaprowadza od dnia 1 maja na czas aż do 30 września r. b. kolej imienia Karola Ludwika na przestrzeni między Lwowem a Zimnowodą dla ułatwienia Lwowianom wycieczek i pobytu letniego, wydając dwojakiego rodzaju bilety: jedne mający znaczenie na 4 dni po cenie 44 ct. drugą klasą, a po 24 ct. trzecią klasą tam i napowrót; drugie, sezonowe, stanowiące książeczkę zawierającą po trzydzieści biletów tam i napowrót, którą to całą książeczkę zużyć trzeba w dwu miesiącach od dnia jej nabycia. Cena książeczki na jazdę drugą klasą wynosi 12 zł., trzecią 6 zł. Obu rodzajów biletów dostać można tylko na stacyi we Lwowie. O ile nam wiadomo, miał p. Dutkiewicz z nabytego od kolei Karola Ludwika budynku, tak zwanego hotelu, zbudowanego w r. 1880 pod Mościskami dla pomieszczenia dostojnych gości podczas podróży Najj. Pan po Galicyi, wystawić w Zimnejwodzie piękny zakład hidropatyczny i z wystawieniem go miało to zniżenie cen jazdy z Lwowa pozostawać w związku. W ten sposób zyskałby Lwów na lato coś w rodzaju Weidlingau i innych miejsc wycieczek letnich pod Wiedniem.

OSTATNIA POCZTA

W ministerstwie spraw wewnętrznych rozpoczęły się obrady nad sprawą znanego nieporozumienia pomiędzy rządem austryackim i Węgrami, wywołanego skutkiem rozporządzenia namiestnictwa dolno-austryackiego. W konferencyi tej wzięli udział ze strony Austryi szefowie sekcyi w ministerstwie spraw wewnętrznych pp. Kubin i Erb, prezydent rady sanitarnej Schneider, radca dworu w ministerstwie handlu Haardt v. Hartenthurn, radca rządowy w temże ministerstwie Lange, wreszcie szef sekcyi w ministerstwie rolnictwa Weber. Ze strony Węgier, podsekretarz stanu Metlekowic i radca ministeryalny Lipthay. Prezydował szef sekcyi Kubin Przewodniczący po zagajeniu konferencyi wezwał reprezentantów rządu węgierskiego, aby szczegółowo przedstawili zażalenia, podniesione przeciw rozporządzeniu dolnoaustryackiego namiestnictwa. Węgierscy delegaci uczynili zadość temu żądaniu, poczem otwarto dyskusyę, której szczegółów jednak nie podają dzienniki, gdyż przedstawiciele obydwóch rządów zobowiązali się zatrzymać przebieg obrad w tajemnicy. Tyle tylko da się na razie powiedzieć, że wśród dyskusyi reprezentanci austryaccy podnieśli z naciskiem, że rozporządzenie rzeczone jest koniecznem następstwem ustawy o zapobieżeniu zarazie bydła, i musiało być wydanem wobec projektu otworzenia targowicy w Preszburgu. Dzienniki donoszą dalej, że narady trwały cztery godziny i przyczyniły się wielce do wzajemnego wyjaśnienia sprawy, w skutek czego są wszelkie widoki rychłego porozumienia. Pod koniec posiedzenia zawiadomili delegaci węgierscy, że do Wiednia przybędzie minister rolnictwa hr. Szechenyi i będzie prowadził osobiście rokowania z rządem austryackim.

W sprawie inspektorów przemysłowych pisze *Fremdenblatt*: Przeszło kwartał istnieje instytucya inspektorów przemysłowych a ich spokojna działalność zasługuje tem bardziej na uwagę, iż sama instytucya i zamianowane inspektorami osobistości nie były powitane zbyt sympatycznie. Inspektorowie przemysłowi mieli i mają do zwalczenia wielkie trudności, gdyż oprócz ustawy i instrukcyi nie posiadają żadnego innego w swojem urzędowaniu oparcia i zmuszeni są w najrozmaitszych zakładach przemysłowych stykać się i obcować z najrożnorodniejszemi żywiołami. Nowi funkcyonaryusze zwiedzili w pierwszych trzech miesiącach swojej działalności pięćset fabryk. Rewizye te odbyły się z wszelką możliwą skrupulatnością. Nigdzie nie robiono inspektorom jakichkolwiek trudności, a na wszelkie pochwały zasługują te zakłady, które z wszelką gotowością udzielały im potrzebnych informacyj, które widziały w nich pośredników pomiędzy prawodawcami i robotnikami i zastosowały się chętnie do udzielonych im instrukcyj pod względem sanitarnych urządzeń, wprowadzenia przepisów fabrycznych i t. d. W czasie ostatniej zmowy w Rumburgu i Trutnowie powiodło się inspektorowi przemysłowemu bez wszelkiej dalszej interwencyi załagodzić spór, uregulować płace, podjąć inicyatywę co do mieszkań dla robotników i w krótkim stosunkowo czasie zaprowadzić ład i porządek.

Budap. Corresp. donosi: Minister wojny w porozumieniu z szefem sztabu generalnego postanowił, iż zaniechane w latach zeszłych ze względów finansowych manewra korpusowe mają odbyć się w tym roku, a zwłaszcza wzdłuż Marchii (March) pomiędzy Bernem i Preszburgiem. Manewra rozpoczną się 9 września, a zaszczyci je swoją obecnością Najj. Pan wraz z wieloma zagranicznymi oficerami.

W Węgrzech ruch wyborczy przybiera coraz większe rozmiary. W wielu okręgach potworzyły się już komitety dla kierowania wyborami. Na pierwsze i drugie święto wielkanocne zapowiedziano mnóstwo zebrań wyborczych, na których odnośni kandydaci mają rozwinąć swój program. Niemniej ożywiony ruch zapanował w rumuńskich i serbskich okręgach.

C. k. poseł w Belgradzie, hr. Khevenhüller wyjechał przedwczoraj do Wiednia.

Warszawski Dniewnik donosi, iż fundusz użyteczności publicznej, wynoszący dziś 7 milionów rs., otrzymał już ostateczne przeznaczenie. 500.000 rs. z tego funduszu przeznacza się na urządzenie szpitala obłąkanych w Tworkach pod Pruszkowem, resztę zaś na utworzenie banku włościańskiego z filiami w miastach gubernialnych.

Budowa fortyfikacyj naokoło Warszawy, według oświadczenia zarządu inżynieryi wojskowej, może być ukończoną w r. b w jesieni. Z powodu tej budowy wiele dróg okolicznych zostało zamkniętych, przejścia zaś dla komunikacyi pieszej również w wielu miejscowościach zostały utrudnione. Nowy plan sieci dróg po ukończeniu fortyfikacyj sporządzi inżynierya wojskowa.

Now. Wrem donosi, że rada państwa roztrząsa w tej chwili dwie sprawy, dotyczące Królestwa Polskiego, a mianowicie projekt wprowadzenia ustawy stemplowej cesarstwa, oraz projekt reformy powinności kwaterunkowej.

Dzienniki petersburskie donoszą, iż wytknięciem punktów połączenia kolei dąbrowieckiej z kolejami górno-szląską i północną cesarza Ferdynanda zajmie się wkrótce specyalna komisya międzynarodowa.

Zarja donosi, iż Izby skarbowe w kraju północnym i południowo-zachodnim dostrzegły znacznej różnicy pomiędzy rzeczywistą ilością gruntów w majątkach prywatnych a podaną przez właścicieli ziemskich do obliczenia podatku gruntowego; skutkiem tego w kołach finansowych istnieje projekt zarządzenia generalnego sprawdzenia obszarów majątkowych w kraju południowo- i północno-zachodnim.

Do *Germanii* donoszą z Kalisza, że miasteczko Konin i okolica była w marcu widownią zaburzeń religijnych między żydami. Chassydzi sprzeciwiali się wprowadzeniu rabina reformowanego. Przyszło do scen tak gwałtownych, że interweniować musiała policya.

Przyrost terytoryum rossyjskiego, będący rezultatem ostatniego rozgraniczenia z Chinami, jest dosyć znaczny. Rossya otrzymała około 11 tysięcy wiorst kwadratowych, czyli obszar większy od całej Bawaryi Z tej przestrzeni 8.000 wiorst jest przedłużeniem górzystem Altaju, obfitującem w minerały i drzewo. Rząd chiński, jak o tem czytamy w *Pirt. Wied.*, dokłada wszelkich starań, celem ufortyfikowania zachodniej granicy i zamierza wznieść szereg twierdz od nadgranicznego miasta Tsing-tu-fu aż do Jarkendu. W Kaszgarze także stanąć mają forty.

Petersburski dziennik *Swiet*, notując z zadowoleniem wysłanie do Rygi rzeczywistego radcy stanu Kryżanowskiego, celem zbadania istotnego położenia prawosławnego wyznania Łotyszów i Estów, dodaje: „Z przejściem Łotyszów i Estończyków na łono kościoła prawosławnego, ustaną wszelkie wichrzenia, wszelka obraza uczuć rossyjskich w ziemiach nadbałtyckich. Upadnie pseudopanowanie Niemców, jak spada przy poświęceniu pomnika zasłona go okrywająca, a oczom naszym przedstawi się już nie dzisiejszy niemiecki, ale pokrewny nam, przyjazny naród. Ruch ten zresztą pomiędzy Estami i Łotyszami nie jest nowością. Byli oni prawosławnymi jeszcze pod następcami św Włodzimierza. Ale później oderwani od Rossyi, zgnębieni, nędzni i wyzuci z posiadłości, zatracili ziarno swej prawosławnej wiary. Ogniem, mieczem i intrygami został ten kraj zakuty w więzy niemieckie“. Do artykułu tego dodaje niemiecka *Petersb. Ztg.*: „Wystarczy zapewne czytelnikowi ten jeden ustęp artykułu pana Komarowa, najeżony nienawiścią, tendencyjnemi wycieczkami, nieuctwem i fałszywem wystawieniem faktów historycznych“.

Według *Berliner Politische Nachrichten* wiadomość podana przez niektóre dzienniki, jakoby rząd rossyjski czynił kroki przeciw ponownemu mianowaniu przez Turcyę gubernatorem Rumelii księcia Vogoridesa, jest bezpodstawna. Organ inspirowany mówi to na podstawie informacyj z Konstantynopola, gdzie o podobnym proteście Rossyi nic nie wiedzą

Korespondent rzymski do *Polit. Corr.* uważa położenie nowego gabinetu w skutek wyboru prezydenta Izby, który był kandydatem rządowym, za zupełnie utrwalone.

Na wtorkowem posiedzeniu Izby włoskiej deputowany Bianca, pentarchista, krytykował politykę zagraniczną. Krytyka ta miała być rozwinięciem programu jego stronnictwa, ale deputowany znajdował tylko strony ujemne we wszystkich krokach rządu i tylko niekorzyść Włoch widział we wszystkich przymierzach i stosunkach z innemi mocarstwami. Jedynym dodatnim punktem programu była rada, ażeby Włochy starały się zbliżyć do mocarstw zachodnich. Mancini zakceptował tę radę, pomijając inne wywody krytyczne milczeniem.

Świeżo wybranego prezesa Izby, Biancheriego, przyjęły wszystkie stronnictwa w Izbie nader uprzejmie.

Z Bukaresztu donoszą, że pomimo wyrażonego przez senat i większość Izby wotum zaufania prezesowi gabinetu, Bratiano nie chce cofnąć swojej dymisyi, z tego powodu, że Rosetti i jego zwolennicy odmawiają aprobaty projektowi rewizyi konstytucyi, przedstawionemu przez prezesa ministrów. Gdyby nie przyszło do porozumienia, to prawdopodobnie prezes senatu, Dymitr Ghika, zostanie wezwany do utworzenia gabinetu. Wezwano wszystkich senatorów i deputowanych z prowincyi, ażeby przybyli do Bukaresztu.

Odrzucenie przez senat francuski projektu nowego regulaminu wyborczego dla miasta Paryża, poczytywane jest w kołach parlamentarnych za małą porażkę rządu, gdyż rząd w istocie solidaryzował się z projektem radykalnym. Co do zasady, to zarówno senat jak Izba przyjmowały jednakową, to jest wybory zbiorowe, ale z tą różnicą, że Izba żądała, ażeby pięć dzielnic miasta połączonych stanowiło jeden okręg wyborczy miano zatem z 20 naturalnych zrobić cztery ciała wyborcze, senat zaś życzył sobie, ażeby każda dzielnica stanowiła dla siebie ciało wyborcze. Senat miał słuszną pobudkę gdyż nie chciał, ażeby i tak zbyt radykalna reprezentacya stolicy, została jeszcze czerwieńszą, czemu zapobiegają wybory dzielnicami, w których znajdują się także umiarkowani obywatele, kiedy natomiast wybory zjednoczone służyłyby za eksperyment w ręku krzykaczy bo ze zjednoczonych nikt by nie miał prawa wykluczać obywateli o przekonaniach skrajnych. Na razie zostanie tylko Paryż przy dawnym systemie wyborczym, ale w kołach bardzo wielu, gdzie się gorszono pozornemi ustępstwami rządu dla radykałów, poczytują tę małą porażkę gabinetu za zbawienną lekcyę przewidując wszakże że wypadek ten doda nowego zarzewia nienawiści frakcyj skrajnych do senatu.

Preliminarz ministerstwa wojny na rok 1885 wynosi w wydatkach zwyczajnych 306 596, 230 franków a nadzwyczajnych 85 milionów. Preliminarz ten jest niższy od zamkniętego w roku 1883 o przeszło 25 milionów franków. Stan czynny armii francuskiej w roku 1885 ustanowiono z wykluczeniem wojsk w Tunisie na 521.089 ludzi.

Wynik wyborów uzupełniających w Moulins w departamencie Allier, gdzie wybrano republikanina, obchodzi prasa republikańska jako zwycięztwo republikanina nad monarchistą. Ale i prasa radykalna cieszy się nie mniej i twierdzi, że o wybór padł na skrajnego demokratę i że odezwy wyborcze redagowane były w duchu radykalnym.

Socyalistyczny zjazd robotników w Roubaix, zakończył się, jak donoszą z Paryża, ogólną bitką, w skutek czego kilku członków aresztowano. Przywódcy socyalistów, którzy aresztowaniu sprzeciwiali się, zostali wyszydzeni przez tłum, a policya musiała udzielić im opieki.

Posiedzenia parlamentu angielskiego zostały do dnia 21 b. m. odroczone. Królowa udać się ma dopiero 14 b. m. do Darmstadu.

Z Kairu donoszą, że Nubar-basza stanowczo zażąda dymisyi, jeżeli nie ustąpi z gabinetu angielski agent Clifford.

Do zwycięztwa projektu Gladstona o reformie wyborczej przyczynili się głównie Irlandczycy, którzy głosowali razem ze stronnictwem liberalnem, tak że projekt przeszedł 340 głosami przeciw 210. Przepowiadają jednak, że Izba lordów odrzuci bil.

W przesłanej posłowi tureckiemu Musurusowi baszy w Londynie nocie rządu tureckiego jest mowa o tem, że Porta nie myśli już dłużej czekać na odpowiedź Anglii w kwestyi egipskiej, ale domaga się jej stanowczo i bezzwłocznie. Donoszą zarazem z Konstantynopola, że sułtan nie jest wcale zwolennikiem konferencyi europejskiej i ciągle jeszcze liczy na uprzejmość Anglii.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 10 kwietnia. Z Petersburga donoszą do *Pol. Corr.*: Powracający na swoją posadę do Wiednia rossyjski *attaché* wojskowy Kaulbars otrzymał polecenie złożenia Najj. Cesarzowi austryackiemu pozdrowień w imieniu cara i wyrażenie przyjaźnych usposobień cara dla Monarchy austryackiego.

Wiedeń, 10 kwietnia. Z okoliczności rozwiązania praskiej Izby handlowej, ogłasza *Prager Abendblatt* obszerny artykuł o prawnych zasadach, jakiemi kierowano się przy wydaniu ordynacyj wyborczych dla Izb handlowych, które mają obowiązywać wszystkie Izby handlowe.

Wiedeń, 10 kwietnia. (*Tel. pr.*) Konferencya pomiędzy austryackimi i węgierskimi delegatami w kwestyi targowej, nie została wczoraj jeszcze zamkniętą. Obok tej konferencyi odbywają się jeszcze narady pomiędzy węgierskim ministrem handlu hr. Szechenym a ministrem austryackim hr. Taaffem i Falkenhaynem.

Peszt, 10 kwietnia. (*Tel. pr.*) Do *Budap. Corr.* telegrafują z Wiednia: Wczorajsze posłuchanie hr. Szechenyego u Najj. Pana trwało całą godzinę. Monarcha kazał złożyć sobie szczegółowy referat. Później konferował minister węgierski przez pół godziny z hr. Taaffem. Z powodu nadchodzących świąt wielkanocnych trudno spodziewać się, aby w dniach najbliższych mogła odbyć się wspólna konferencya ministeryalna pod przewodnictwem Najj. Pana, gdyby takowa okazała się rzeczywiście potrzebną.

Berlin, 10 kwietnia. *Reichsanzeiger* stwierdza, że ogólny stan zdrowia cesarza Wilhelma jest zadowalający. Cesarz przyjmował raporta księcia Bismarcka i tajnego radcy Wilamowskiego.

Bukareszt, 10 kwietnia. Bratiano zawiadomił Izbę, iż król mu oświadczył, że w skutek wczorajszej uchwały senatu i Izby deputowanych uważa dymisyę gabinetu za taką, jakby wcale nie była wniesioną. Izba rozpoczęła rozprawy nad projektem rewizyi konstytucyi.

Petersburg, 10 kwietnia. Senat zadecydował, iż żydzi w tym nawet razie mogą pozostać w posiadaniu nieruchomości, jeśli nie trudnią się rzemiosłem, i że mają prawo przebywania po za obrębem okręgów, będących stałem miejscem ich zamieszkania.

Paryż, 10 kwietnia. W kilku punktach kopalni w Anzin miały miejsce zamachy dynamitowe, skierowane przeciw tym górnikom, którzy nie przyłączyli się do zmowy. Szkody ztąd wynikłe są natury czysto materyalnej.

Do *Monda* donoszą: Misye zagraniczne otrzymały telegram, iż w prowincyi Thanhoa (w zachodnim Tonkinie) wymordowano 5 francuskich misyonarzy i 30 nauczycieli religii.

Paryż, 10 kwietnia. W komisyi dla sprawy Madagaskaru oświadczył minister Ferry: Rokowania z Howasami zostały ponownie przerwane. Kontradmirał Miot otrzymał polecenie, aby dla zabezpieczenia praw francuskich obsadził nowe punkta na wybrzeżach wschodnich.

Paryż, 10 kwietnia. *Journal d. Débats* występuje silnie przeciw propozycyi *Timesa* zaprowadzenia w Egipcie protektoratu angielskiego i oświadcza, że gdyby gabinet francuski nie wystąpił przeciw temu w sposób jak najenergiczniejszy, przekroczyłby najświętsze swoje obowiązki.

Rzym, 10 kwietnia. Wobec ponownego zapewnienia *Germanii* o autentyczności jej doniesień w sprawie rozmowy ambasadora niemieckiego Keudella z ministrem Depretisem, koła kompetentne wskazują na to, że sam ambasador nazwał doniesienie *Germanii* zupełnie bezpodstawnem.

Londyn, 10 kwietnia. Do *Biura Reutera* telegrafują z Kairu: Przesilenie gabinetowe trwa ciągle. Nubar oświadczył, iż nie cofnie dymisyi, przyczem dodał, że nieporozumienia zachodzące pomiędzy nim a Cliffordem nie są bynajmniej charakteru osobistego. Nie może jednak brać na siebie odpowiedzialności za czynności urzędników, którzy nominalnie są jego podwładnymi, w rzeczywistości jednak wcale od niego nie zależą.

Kair, 10 kwietnia. Depesza Gordona do Baringa, datowana z Chartumu pod dniem 30 marca, donosi: Stoczono kilka utarczek z nieprzyjacielem, pomyślnych dla Gordona. Gordon ocenia siły nieprzyjaciela na 1.500 do 2.000 ludzi. Mahdi miał wysłać powstańcom cztery działa górskie i dwie armaty polowe. Gordon rozbroił dnia 25 marca 250 baszybożuków, którzy nie chcieli udać się w pochód. Nad białym Nilem panuje spokój. Chartum dostatecznie jest zaprowiantowany.

Przybyli do Berberu posłańcy donoszą, że wojska nieregularne podniosły rokosz w Chartumie.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1884, godz. 1. min. 50. Alp. Tow. górn. 66·75, Węg. akcye kredyt. 318 50 Akcye anglo-austr. 118·20, Akcye banku Union 109·~0, Akcye kolei Karola Ludwika 292·—, Akcye kolei północnej 260·75, Akcye kolei południowej 142·—. Akcye kolei Afőld 173·25, Akcye kolei Elżbiety 317·25, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 182·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 159·—. Wiedeńskie losy 127·20. Akcye kolei Rudolfa —.—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 100·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100·—. Losy regulacyi Cisy 115·10, Losy tureckie 23·30, Węgierska renta 91·72, Akcye banku związkowego 107·60 Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —.—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowe 1·23¼. Węgierskie losy, 117·—, Marka niemiecka —.—, Usposobienie chwiejne.

Wiedeń, 9 kwietnia 1884, godzina 5. min. 30. Akcye kredytowe 320·—, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 293·50, Południowa —·—, Renta papierowa 79·80, Galicyjskie listy zastawne 101·60, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9.61—. Rubel pap. —·— Usposobienie —.

Wiedeń, 10 kwietnia 1884 r., godzina 10. min. 40. Akcye kredytowe 320·50, Anglo-Austr. 118·75, Unionbank 109·75, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—. Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1850 —·—, Napoleondor 9·61½, Rubel papierowy 1·23. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z d. 9go kwietnia Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10.— do 10·25 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 30·— do 30 25 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 9·36 do 9·38 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do 13 50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na grudzień) 165·— m., żyto —·— m., spiritus 45·60 olej rzepakowy 54·70 m. Szczecin: Pszenica —·—, zepik —·—. Paryż: mąki 159 kilgr. 45·50 fr, olej rzepakowy 69 75 fr., spiritus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —.—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe.

Od 1 czerwca 1883
podług zegaru lwowskiego

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godzin. 10 min. 50 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany i o godz. 6 min. 35 rano pociąg lokalny

Do Podwołoczysk, z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny o godz 1 min. 4 po południu i o godz. 11 wieczór, pociąg mięszany.

Do Stanisławowa, na Stry: rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 11 min. 20 przed południ. pociąg lokalny Lwów-Szczerzec.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca, o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu i o godz. 10 min. 31 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).
z dnia 10 kwietnia 1884.

Barometr 736.41mm przy temp. 0°C. Psychrometr suchy 2.9°C. Psychrometr wilgotny 2.2°C. Prężność pary 5.0mm. Wilgoć 88%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE3. Ozon 8.

Temperatura powietrza 2.3°R.
Barometr opada.
Stan barometru nad poziom morza 762.31mm.
Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 5.0 C.
Najniższa temperatura w nocy 1.8 C.
Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.4 mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie).

$\varphi = 49^0 50' \; \lambda = 41^0 41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 11 kwietnia 1884

E. $= 0^m \; 54,^s_{85}$. $\Theta^0 = 1^h \; 20^m \; 9,^s_{59}$.

Zachód słońca 10go kwietnia 6h. 44m., 4; wschód 17h. 16m., 2.

W kwietniu nastąpi pierwsza kwadra księżyca 2d 10h 53,m 1; pełnia 10d 1h 20,m 2; ostatnia kwadra 18d 5h 30,m 8; nów 25d 4h 33,m 7.

Księżyc będzie w punkcie odziemnym (Apogeum) 13d 8h, 0. w punkcie przyziemnym (Perigeum) 2 d 22h, 0;

Równanie czasu będzie do 15 kwietnia dodatnie, od 15 kwietnia do ko końca miesiąca ujemne, wskutek czego zegary zwykłe do 15 kwietnia wyprzedzać będą zegary słoneczne, zaś odgo 15 do końca miesiąca zegary słoneczne wyprzedzać będą zegary zwykłe o ilość E. w prawdziwe południe.

9 kwietnia 1884.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	732,26	732,70	732,11
Stan termometru suchego w st. Cels.	3,9	2,6	2,9
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	2,0	1,8	1,6
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	5,2	4,8	4,8
Wilgotność powietrza względna w %.	90	85	89
Stan nieba.	10	10	10
Kierunek wiatru.	e.	e.	e.
Moc wiatru.	4	4	2
Ilość opada mierzona o 2h 0,mm8. deszcz.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + 5,o.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — 2,2.			

(N. B. 10/4 1884 od 12h w połud. do 12h w połud. 11/4).

Przy wietrze wschodnio-południowym i temperaturze nie wiele niższej od średniej kwietnia, niebo zamglone, powietrze wilgotne, lecz pogoda możliwa.

NADESŁANE.

Tylko **wina lecznicze** wyrobu **KAROLA MIKOLASCHA** mogą się poszczycić tak zaszczytnemi i polecającemi świadectwami jak n. p. od radcy dworu Dr. **Brauna,** radcy dworu Dr. **Spaetha**, Dyrektora Dr. **Lorinsera**, profesora Dr. **Draschera,** protomedyka Dr. **Biesiadeckiego,** i mnóstwem innych od pierwszorzędnych znakomitości lekarskich, których oryginały na żądanie mogą być przedłożone. Wina te są **Wino hiszp. chinowe, chinowożelaziste pepsynowe, peptonowe, i rumbarbarowe.**

Te same powagi lekarskie polecają także z powodu prawdziwości, czystości i wieku **koniak i stare wina Tokaj, Malaga i Hiszpańskie dla rekonwalescentów.**
Składy znajdują się we Lwowie w aptece pod gwiazdą P. MIKOLASCHA, w Krakowie w aptece p. Fort. GRALEWSKIEGO, w Czerniowcach w aptece Fr. KRYZANOWSKIGO, w Wiedniu na głównym składzie dla Austryo-Węgier u WILH. MUNGERA HEUMARKT 3 i we wszystkich pierwszorzędnych aptekach w monarchi. (2788)

Przyjechali do Lwowa
dnia 10go kwietnia 1884.

Hotel George'a
Pp. A. Sroczyński z Rossyi. K. Grocholski z Royszk. A. Czajkowski z Dusanowa. K. Zaklika z Hawłowic. M. Kurowski z Brzeżan. A. Hausner z Bodów. F. Roder z Łoziny O. Maubach z Kut.

Hotel Europejski
Pp W. hr Koziebrodzki z Chłopina. W. Gołębiowski z Rossyi. I. Ochocki z Wierzbowca.

Hotel Angielski
Pp. S. Olszański z Dobromila F. Lewicki z Dąbek. A. Nawratil z Niebyłowa.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 9 kwietnia 1884.

		płacą		żądają	
		walutą austr.			
		złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	bez kupona	291	50	294	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	bez kupona	181	—	184	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	bez kupona	298	—	303	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	bez kupona	250	—	255	—
2. List. zast. za 10 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	99	60	100	60
„ „ „ 4 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	91	20	92	50
„ „ „ 5 pr. okresowe	bez kupona bieżącego	99	60	100	60
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	bez kupona bieżącego	86	25	87	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	101	60	102	60
„ „ „ 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	98	—	99	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	bez kupona bieżącego	100	25	101	25
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. wa.	bez kupona bieżącego	—	—	—	—
„ „ „ „ „ „ 5 pr. wa.	bez kupona bieżącego	—	—	—	—
Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		99	65	100	65
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 pr. w. a.		—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .		96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.		101	50	102	50
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.		90	25	91	25
5. Losy miasta Krakowa . .		17	—	19	—
„ „ Stanisławowa		22	50	24	50
6 Monety.					
Dukat holenderski		5	61	5	71
Dukat cesarski		5	63	5	73
Napoleondor		9	56	9	66
Półimperyał		9	86	9	96
Rubel rossyjski srebrny . . .		1	54	1	64
„ „ papierowy . .		1	21¾	1	23¾
100 marek niemieckich . . .		59	—	59	80
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze.		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 5 kwietnia 1884.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	79.8	8).—
luty-sierpień	79.80	79.95
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	80.95	81.10
kwiecień-październik	81.20	81.40
Losy z roku 1854 po 250 złr. m.k. 4pr	123 75	124.25
„ „ 1860 po 500 złr. w.a.5pr.	137.—	137.25
„ „ 1860 po 100 złr 5 pr	144.25	145.—
„ „ 1864 po 100 złr. . . .	171.25	171 75
„ „ 1864 po 50 złr. . .	171.25	171.75
Renty Com. po 42 lir. austr. . . .	37.—	40.—
Listy zastaw domen. państw po 120 złr. 5 prc.	149.—	149.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881 . .	95 40	95.55
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	101.70	101.85
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	99.75	100,25
Galicyi	99.75	100.25
Niższej Austryi	106.—	107.—
Siedmiogrodu	99 90	100 60
Węgier , ...	101 25	101.75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117.25	117 75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł	321 20	321.60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	810.—	815.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank.d.han. i prz. a 200zł. wpł.40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 złr. .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr. .	845.—	847.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł.m.	563.—	565.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m,	233 —	233.50
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolei po 1000 zł. m k.	2633 —	2643 —
	płacą	żądają
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. .	294.—	294 50
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. w sr.	181.50	182. -
Tow kol. żel. państw. po 200 zł. m. k	18.75	319.—
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	143.—	143.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	169.—	169.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	96.50	97. —
„ „ „ „ premiowe po 3 pr.	98.	98.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	98.75	—.—
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	100.—	101.—
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	90.60	91.10
„ „ „ „ po 5 prc. . .	99.60	100.—
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99 60	100. —
Gal. banku hip. po 6 proc. . . .	101.60	101.90
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. . .	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr. . .	102.95	1(3.15
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc. .	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ prc. .	101.50	102.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100 25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze . . .	98.—	98.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k. . . .	106.50	106.75
„ „ po 100 zł. w. a.	101.50	—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	100.50	101.—
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	100.—	100.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865 . .	98.50	99.
z r. 1867 . .	101.—	101.40
z r. 1868 . .	100.50	100.80
z r. 1872 . .	100. 5	100.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98 70	99 —
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	176.50	177.—
Clarego po 40 zł. m. k.	40.25	—. -
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	111 50	—.—
	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18 —
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.25	—.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37 50	38.—
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	12 65	12.90
„ „ węgiersk. „ po 5 zł. .	6.50	6 65
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.50	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	52.75	53.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	47.25	48 —
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	21.50	22.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . . .	126.—	127.—
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	65.—	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.50	29.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	37.75	38 25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	121 35	121 50
Paryż za 100 fr.	48.05 —	48.10 —

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski mon. . . .	5.69.—	5.71.—
„ pełnej wagi	5.67.—	5.69.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.60 50	9.61 50
Rossyjski imperyał	9.90 —	9 92. —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 9 kwietnia 1884.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	79	75
„ „ „ w srebrze . .	80	95
Renta w złocie	101	35
5 prc. austr. renta marcowa	95	45
Akcye banku wiedeńskiego . . .	850	—
„ „ kredytowego	319	70
Londyn	121	40
Srebro	—	—
Napoleondor	9	61
Dukat cesarski men.	5	71
100 marek niemieckich	59	30

DZIENNIK URZĘDOWY.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1591. (2188 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia niniejszem niewiadomych z miejsca pobytu Nykołę Zwaryczuka i Danyłę Berbenyczuka, że przeciw nim, tudzież Andryjowi Nedobijczuk, Palijowi Nedobijczuk, Lukienowi Waszaruk, Lukienowi Zakibczuk, Semenowi Warcabiuk i Michałowi Polak z Kosmacza wytoczył Aron Królewski czyli Kryłowski pozew egzekucyjny o zapłacenie 500 rubli dnia 20 grudnia 1881 l. 12376, który do ustnej rozprawy zadekretowano uchwałą z dnia 16 marca 1882 l. 2623 na dzień 30 maja 1882, ustanawiając dla niewiadomych z miejsca pobytu kuratorem adw. dr. Dębickiego w Kołomyi.

Rówuież zawiadamia się rzeczonych pozwanych, z miejsca pobytu niewiadomych, że powód odstąpił swe prawa do zaskarżonej wierzytelności Medlowi Munczekowi cesyą z dnia 10 października 1882 l. 11982 do wiadomości sądu przyjęto.

Poleca się przeto powyższym pozwanym, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę i dokumenta na ich obronę dostarczyli, lub innego pełnomocnika ustanowili i sądowi o tem donieśli, w przeciwnym razie możliwe złe skutki sami sobie przypisać będą winni.

Kołomyja, 22 lutego 1883.

L. 5630. (2220 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia Jadwigę Majerównę, z miejsca pobytu niewiadomą, że celem doręczenia jej w sprawie Kocipińskiej przeciwko Bronisławie Majerowej o zniesienie spółwłasności realności pod l. 165 gm VIII w Krakowie uchwały tut. sąd. z dnia 21 grudnia 1883 l 30049, jako też wszelkich następnych uchwał ustanawia się dla niej kuratora ad actum w osobie p. adwokata dr. Rettingera w Krakowie.

Kraków, 21 marca 1884.

L. 1469. (2221 1—3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Leni Brünnerową, że w sprawie egzekucyjnej Sary Ehrlichowej pto 200 złr. celem doręczenia jej uchwały egzekucyjnej z dnia 31 grudnia 1878 l. 7636, ustanawia się dla niej kuratorem adw. Bersona z substytucyą adw. Janczury i temuż uchwałę tę doręcza. Wzywa się ją o podanie kuratorowi środków obrony lub zamianowanie innego zastępcy, gdyż skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.

Nowy Sącz, 15 marca 1884.

Licytacye.

L. 3143. (2276 1—3)

C. k. Sąd obwodowy ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Ferdynanda Hankiewicza 36 zł. i 50 zł. zpn. przedsięwziętą będzie w dniach 9 maja, 6 czerwca i 4 lipca 1884. zawsze o godzinie 10 w biurze V egzekucyjna publiczna sprzedaż realności dłużnika Daniela Kossowskiego, do księgi gruntowej niewpisanej, pod l. s. 370 sub. rep. 105 w Kołomyi położonej protokołem z 17 lutego 1883. do l. 1701 zastawowo opisanej, a protokołem z 23 czerwca 1883 l. 6422 na 249 zł. 10 ct. ocenionej.

Wadyum wynosi 12 zł. 46 ct. na pierwszych dwóch terminach przedmiot tylko za cenę szacunkową lub wyżej, na terminie za jakąkolwiek cenę pozbyty będzie. Dla wierzycieli, którzyby po 17 lutego 1883 uzyskali zastaw, lub którymby uchwała sprzedaż dozwalająca z jakiejbądź przyczyny nie była doręczoną, mianowano kuratorem adwokata Dr. Zakrzewskiego w Kołomyi.

Kołomyja, dnia 31 marca 1884.

L. 11376. (2241 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Czortkowie przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem przymusową publiczną sprzedaż realności pod l k. 38 44 w Szwajkowcach spadkobierców Antoniego Procków własnej, celem zaspokojenia pretensyi Zakłada kredytowego włościańskiego we Lwowie a to 19 rat po 6 zł. zpn. w terminach 24 kwietnia, 20 maja i 19 czerwca 1884 zawsze o 10 rano z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim także poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 250 złr. zadatek 25 złr. Resztę warunków licytacyjnych i protokół zatsawnego opisania w tusądowej registraturze przejrzeć można

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanówiono adw. dr. Czaczkowskiego.

Czortków, 5 grudnia 1883.

L. 11375. (2244 3—3)

C k. sąd powiat. w Czortkowie przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem przymusową publiczną sprzedaż realności pod liczbą konsk. 118 w Starej Jagielnicy wykazem hipotecznym 207 objętej spadkobierców Onufrego Marmus własnej, celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a to 19cie rat po 6 zł zpn. w terminach dnia 24 kwietnia, 20 maja i 19 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim także niżej takowej sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi suma 800 zł zadatek 80 zł. Resztę warunków licytacyjnych i ekstrakt tabularny w registraturze przejrzeć można.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanow. adw. dr. Czaczkowskiego w Czortkowie. C. k. sąd powiatowy

Czortków, 5 grudnia 1883.

L. 20929. (2240 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że dnia 28 kwietnia i 26 maja 1884 każdym razem o godz 10 przed poł., odbędzie się w zabudowaniu sądowem w biurze 2 egzekucyjna publiczna sprzedaż 2/4 części realności pod l. tab. 587 i 588 w Brodach położonych, małż. Mojżesza i Judyty Kobritz własnych, na zaspokojenie pretensyi 2000 złr. w. a. z pn Ernestyny ze Sobelów Derblich, tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 5736 złr. 45 ct. a. w. która jest oraz ceną wywołania.

Wadyum wynosi 573 złr. 64 ct. a. w.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, można przejrzeć w sądzie tutejszym.

W razie niemożności sprzedania ustanowiono dzień 26 maja 1884 godz. 4 po poł. do ułożenia warunków ułatwiających przyczem niejawiący się wierzyciele jako do większości głosów przystępujący uważani będą. Wierzycielom hipotecznym, małoletnim po Józefie Budziszowskim Aszkenazy i Derblich, Rubinowi Strizower, Liebmann i Schermesser, Józefowi Dawidsohn, Heilpern i Fränkel, Małce Derblich, masie konkursowej Chaji Katzenellenbogen, Izakowi Garfunkel, Jakóbowi Riessberg, Naftalemu Aszkenazy, masie konkursowej Racheli Riessberg, Minie Schullbaum, Leopoldowi Fleischer, Józefowi Maszek, J. Horn, Chaimowi Glück jako z miejsca pobytu i życia niewiadomym, tudzież tym, którzyby po 20 lipca 1883 do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyjna nie mogła być doręczoną, ustanowiono kuratorem adw dra Ornsteina w Brodach.

Brody, dnia 31 stycznia 1884.

Zl. 3617. (2250 3—3)

Laut Erlasses des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 7. März 1884, Z. 7573 wurde die Herstellung eines Zubaues an das neue Magazin bei der k k. Tabak-Fabrik in Krakau mit dem Kostenbetrage von 16 754 fl. 49½ kr. unter Vorbehalt der verfassungsmässigen Genehmigung bewilligt.

Wegen Sicherstellung dieses Baues wird hiemit die Koncurrenz-Verhandlung ausgeschrieben und werden Unternehmungslustige eingeladen, ihre mit einer Stempelmarke von 50 kr. versehenen und mit der Vadial-Quittung belegten Offerten bis 24. April l. J. bei der k. k. Tabakfabrik in Krakau, wehrend der gewöhnlichen Amtsstunden, zu überreichen.

Das Vadium ist mit 5 prc. der Bausumme zu berechnen und bei einer k. k. Kassa zu erlegen

Von obigen Kostenbetrage entfallen auf die:

1. Baumeister- Arbeiten	57,746 fl.	08	kr.
2. Steinmetz- „	1,376 fl.	31	kr.
3. Cementgußwaaren	108 fl.	—	kr.
4. Zimmermanns- Arbeiten	3,901 fl.	88	kr.
5. Spengler- „	599 fl.	9½	kr.
6. Schieferdecker- „	802 fl.	42½	kr.
7. Tischler- „	354 fl.	90	kr.
8. Schloßerbeschläg „	246 fl.	20	kr.
9. Schlossergewichts- „	1,137 fl.	—	kr.
10. Gußeisenwaaren- „	1,636 fl.	16	kr.
11. Glaser- Abeiten	80 fl.	92½	kr.
12. Anstreicher- Arbeiten	208 fl.	23½	kr.
	16,198 fl.	01	kr.
hiezu die Kosten der im Kostenüberschlage angeführten von der k. k. Tabak-Fabrik in Krakau beizustellenden Bretter per	400 fl	—	kr.
weiters: die im Anhänge zum Kostenanschlage angeführten Mehrarbeiten per.	156 fl.	48½	kr.
Zusammen	16,754 fl.	49½	kr.

Anbote können auf die Uebernahme des ganzen Baues oder aller Arbeitskathegorien mit Ausnahme der Gußeisenwaaren, oder auf Uebernahme der letzteren allein lauten.

Die Beträge in den Offerten sind mit Ziffern und Buchstaben zu schreiben. Die k. k. General- Direktion der Tabak- Regie behält sich die Auswahl unter den Offerenten unbedingt vor.

Jene Offerenten, welche für die k. k. Tabak- Regie noch keine Bauten bewerckstelligten, haben ihre Offerte mit Nachweisungen über ihre bishörige Thätigkeit im Baufache, insbesondere über die allfällige Ausführung von öffentlichen Bauten, zu belegen.

Die Pläne, das Vorausmaß, der Kostenüberschlag sammt Anhängung, die Baubeschreibung, dann die allgemeinen und speciellen Baubedingnisse können bei der k k. Tabakfabrik in Krakau eingesehen werden, und sind von den Offerenten zum Zeichen des Einverständnisses zu unterfertigen.

Die seiner Zeit zu bestellende Baukaution beträgt 10 prc der Erstehungssumme und kann, wie bei anderen ärarischen Unternehmungen, im Baaren, in nach dem Gesetze annehmbaaren Effecten oder auch hypotekarisch geleistet werden.

Die Offerten bleiben für die Einreicher, vom Zeitpunkte der Uiberreichung bis zu Entscheidung hierübir verbindlich und werden jene, welche akceptirt werden, vom Zeitpunkte der Annahme auch für das k. k. Aerar verpflichtend.

Wien, am 27. März 1884.

Licytacye.

L. 1482 (2261 2—3)
C. k. starostwo w Czortkowie jako Administracya rządowa dóbr Czortkowa starego i Wygnanki należących do fundacyi ubogich ś. p. Hieronima Sadowskiego, podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu wydzierżawienia:

a) cegielni znajdującej się w obrębie gminy Czortkowa starego na czas od 24 czerwca 1884 do 24 czerwca 1887 r., tudzież

b) sześciu murowanych sklepów tak zwanych jatek, znajdujących się w domu pod l 27 w Czortkowie, odbędzie się publiczna licytacya w drodze pisemnych ofert w c. k. starostwie w Czortkowie dnia 29 kwietnia 1884, od godziny 8 do 12 przed południem.

Jako cenę wywołania co do przedmiotu ad a) ustanawia się dotychczasowy roczny czynsz w kwocie 60 zł., a co do przedmiotu ad b) w kwocie ro znej 40 zł., z której każdy do licytacyi przystępujący 10 pr. od ceny wywołania jako zakłady do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce złożyć jest obowiązany.

Oferty pisemne zaopatrzone we wadyum można wnieść w powyższym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszym c. k. starostwie

Czortków, 2 marca 1884.

L. 1749. (2245 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Wieliczce podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Józefa Birnbauma, jako cesyonaryusza Maryi Jankierowej, w kwocie 200 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie powiatowym dnia 28 kwietnia, i 27 maja 1884, każdym razem o godzinie 9 przed południem, publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l 191 w Wieliczce położonej, wyk. hip. l. 191 objętej, Adolfa i Zofii Nawratilów własnej.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa 2.548 złr. 40 ct.

Zakład 10 procent złożyć się mający wynosi 255 zł.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akt oszacowania i ekstrakt tabularny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych, którymby niniejszą licytacyą dozwalająca uchwała doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora c. k. notaryusza Bra Przychockiego w Wieliczce.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, 17 marca 1884.

L. 867. (2227 2—3)
W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano, w dniach 1 maja i 5 czerwca 1884, powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 10 lipca 1884, nawet poniżej takowej, licytacya realności lk 54 w Gródku, według wyk. hip. 1.300 Łukasza i Franciszki Misiągów własnej, na rzecz gminy miasta Gródka pto 462 zł. 50 ct. z pn.

Cena wywołania 1.167 zł., wadyum 117 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Gródek, 9 lutego 1884.

L. 5121. (2247 2—3)
W dniach 8 maja, 5 czerwca i 31 lipca 1884, o godzinie 10 rano, przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 49 w Wapierzowie położonej, spadkobierców Jana Kuliga własnej, celem ściągnięcia pretensyi c. k uprz. galic. Zakładu kredytowego we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 1.000 złr., wadyum 100 zł.

Akta oszacowania i warunki licytacyj ne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radomyśl, 27 listopada 1883.

L. 8615 (2248 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia, że w sprawie galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Filipowi Getingerowi, celem ściągnięcia 6 rat po 18 złr. i reszty kapitału 261 zł. 98 ct z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 7 w Woli Otałęzkiej położonej, niestanowiącej przedmiotu ksiąg hipotecznych, Filipa Getingera własnej, na terminach w dniu 8 maja, 5 czerwca i 31 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano z tem, że na pierwszych dwóch tylko za cenę wywoław cą lub powyżej, na trzecim także poniżej, jednakże nie niżej jak za 1 600 zł

Cena wywołania 2.000 złr., wadyum 200 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Konstanty Lipowski w Radomyślu.

Radomyśl, 28 stycznia 1884.

L. 4730. (2246 2—3)
W dniach 8 maja, 5 czerwca i 31 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano, przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod lk. 6 w Izbiskach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Jana Węgrzyna własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 200 zł. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 1.200 złr., wadyum 120 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Radomyśl, dnia 8 listopada 1883.

L 3077. (2239 2—3)
Egzekucyjna licytacya realności Juliana Gomolińskiego l. tab. 752 i 563 (kons. 752 i 734) w Brodach, na rzecz galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie pto dwóch rat po 506 zł. z pn. odbędzie się dnia 6 maja 1884, o godz. 10 przed południem, w biurze nr. 2, sprzedaż nastąpi także i niżej ceny szacunkowej 2.250 zł.

Wadyum 5 pr.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny można w sądzie przejrzeć.

Wierzycielom po dniu 17 lipca 1883 do tabuli wchodzącym, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być doręczone, ustanowiono kuratorem adwokata dr. Brauna.

Z c. k. sądu powiatowego

Brody, 23 lutego 1884.

L. 1776. (2263 2—3)
W dniach 5 maja, 5 czerwca i 10 lipca 1884, o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 285 w Kulczycach, powiecie Samborskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Iwanowi Leniec pto 100 zł. 12 ct w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 600 złr., wadyum 60 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, na trzecim nawet poniżej takowej, jednakże nie niżej jak za 500 złr. w. a. sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla z pobytu niewiadomych- wierzycieli i innych; ustanowiono kuratora adwokata dr. Fiternika z substytucyą adwokata dr. Ehrlicha w Samborze.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, 9 marca 1884.

L. 3723. (2202 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego 11 rat po 12 zł. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 12 maja, 23 czerwca i 21 lipca 1884, o godzinie 9 z rana, przymusowa licytacya realności, wykazem hipotecznym gminy Nastasowa l. 528, na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej, na trzecim terminie za jakąbądź cenę.

Cena wywołania wynosi 1.000 złr., wadyum 100 zł.

Bliższe warunki licytacyi i protokoły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych, lub tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych, którzy po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Dmytra Dzyndzyrystego z Nastasowa.

C. k. sąd powiatowy

Mikulińce, 12 października 1883.

L 907. (2264 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 324 złr. z pn. przez Chanę Gelernter, cesyonaryuszki Majera Samuela Gelernter przeciw masie spadkowej śp. Karola Bechtloffa wywalczonej, przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi, w dwóch terminach, mianowicie: dnia 15 maja i 26 czerwca 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusową przetargową sprzedaż połowy realności dłużnika, w gminie Dobrzany-Dornfeld, starostwie lwowskim położonej, wykazem hipotecznym l. 32 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 317 zł. 50 ct., zakład wynosi 31 złr. 70 ct.

Na tych dwóch terminach realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie, a gdyby takowej nie uzyskano, ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin 26 czerwca 1884, o godzinie 3 po południu.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 25 czerwca 1883 uzyskali, ustanawia się p. Filipa Simona ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Szczerzec, 20 lutego 1884.

L. 723. (2228 2—3)
W sprawie egzekucyjnej kasy pożyczkowej gminy Horodenki przeciw Janowi Rybczakowi o 544 złr. odbędzie się dnia 13 maja 1884, o 8 godzinie przed południem licytacya realności pod lk. 271 w Horodence położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Resztę warunków przeglądnąć można w registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

Horodenka, 7 marca 1884.

L. 1582. (2230 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 85 złr. z pn. przez Berla Mischla ze Szczerca przeciw spadkobiercom ś. p. Józefa Wargala z Jastrzębkowa wywalczonej, przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 24 kwietnia, 15 maja i 26 czerwca 1884, każdokrotnie o godz. 10 przed poł. przymusową przetargową sprzedaż 2/3 części realności dłużnika w Jastrzębkowie, starostwie lwowskiem położonej, wyk. hip. l. 145 objętej i 2/3 części realności w Srokach, starostwie lwowskiem położonej, wyk. hip. l. 122 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa względem 2/3 części realności, w Jastrzębkowie położonej 141 złr. $33^{1}/_{2}$ ct., zakład wynosi 10prc., zaś względem 2/3 części realności w Srokach położonej cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 112 złr. 662/3 ct., zakład wynosi 10prc.

Na pierwszych dwóch terminach rzeczone części realności tych, tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną, jednakże za taką cenę, któraby wszystkie wierzytelności pokrywała, a gdyby takowej nie uzyskano, ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 10 lipca 1884 o 3 godz. po poł.

Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższych częściach realności po 13 października 1883 uzyskali, ustanawia się p. Maksymiliana Kinasza z Jastrzębkowa kuratorem

Resztę warunków licytacyjnych, wyciągi tabularne i protokoły oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec, 10 marc 1884.

L. 2863. (2204 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 137 zł. 46 ct., odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 5 maja, 16 czerwca i 14 lipca 1884, o godzinie 9 z rana, przymusowa licytacya realności Tomasza Stadnika pod l. 15 w Białoskórce protokołem do l. 5647/875 zastawniczo opisanej, na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 350 zł., wadyum 35 zł.

Bliższe warunki licytacyi i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w t. s. registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, a którzyby rzeczowe prawo zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Andrucha Zabłockiego z Białoskórki.

C. k. sąd powiatowy

Mikulińce, dnia 30 grudnia 18 3.

L. 8152. (2055 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Andrychowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Markusa Feliksa w kwocie 200 złr. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 12 maja, 23 czerwca i 14 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 4 w Roczynach położonej, ciała tab. niestan., dłużnika Bernarda Syrka własnej.

Cena wywołania wynosi 890 zł.

Wadyum 89 zł.

Na wypadek sprzedaży powyższej realności ustanawia się zarazem termin do wykazania płynności i pierwszeństwa wierzytelności na dzień 11 sierpnia 1884, o godz. 10 rano.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony został p. adw. dr. Henryk Krobicki w Wadowicach.

Protokoły zajęcia, tudzież oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Andrychów, 29 grudnia 1883.

L. 4728. (2203 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 122 zł. 36 ct. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 12 maja, 23 czerwca i 21 lipca 1884, o godzinie 9 z rana, przymusowa licytacya realności wykazami hipotecznemi Ładyczyna l. 159, 689 i 690 objętych, masy spadkowej Antoniego Ferez i Karoliny Ferens i Maryi Kościelnej własnych są na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiekbądź cenę.

Cena wywołania wynosi 300 zł., wadyum 30 zł.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w t. s. registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych lub tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawo zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Antoniego Sawicza z Ładyczyna

C. k. sąd powiatowy

Mikulińce, dnia 20 grudnia 1883.

L 3796. (2199 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Mikulincach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 300 złr. wa. odbędzie się w sądzie tut. w dniach 5 maja, 16go czerwca i 14go lipca 1884 o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya realności wyk. hip. l. 118 gminy Ładyczyn objętej Iwana Czornego własnej, na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 600 zł. wadyum 60 zł. wa. Bliższe warunki licytacyi i wyciąg tabularny przejrzeć można w t. s. registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych, lub tych którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecz. rzeczowe prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Łucia Stecia z Ładyczyna.

C. k. sąd powiatowy

Mikulińce, dnia 16 listopada 1883.

L. 6010. (2093 3—3)
W dniach 10 lipca, 14 sierpnia i 19 września 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tut. sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności, leżącej masy po Iwanie Gredżuku własnej, pod lk. 205 w Młodiatynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi w kwocie 20 zł. Cena szacunkowa wynosi 900 zł., wadyum 90 zł. Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną. Kuratorem tejże masy ustanowiono Meiera Hessla z Peczeniżyna. Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy

Peczeniżyn, dnia 13 listopada 1883.

L. 10600. (2242 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Czortkowie przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem publiczną sprzedaż realności pod l. k. 6 w Dolinie wedle wyk. hip. 46 Maksyma Dutki własnej celem zaspokojenia pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 234 zł. 9 ct. w 3 terminach dnia 24 kwietnia, 20 maja i 19 czerwca 1884 zawsze o godz. 9 rano z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowi suma 300 zł. zadatek 10 prc. tj. 30 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i ekstrakt tabularny w tusądowej registraturze przejrzeć można. C. k. sąd powiatowy

Czortków, 4 grudnia 1883.

L. 11886. (2243 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Czortkowie przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem przymusową publiczną przedaż realności wyk. hip. 209 w Muchawce Hrynia Stroren własnej, celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 12 rat po 12 zł. zpn. w terminach 24 kwietnia, 20go maja i 19 czerwca 1884, każdym razem o 10 rano z tem, że przy pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 400 zł. zadatek 40 zł. Ekstrakt tabularny i resztę warunków licytacyjnych można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Czaczkowskiego ustanowiono.

C k. sąd powiatowy

Czortków, 7 grudnia 1883.

L. 4234. (2290 1—3)

Podaje się do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnięcia pretensyi Izraela Reitzfelda, w kwocie 80 złr aw. zpn. sprzedaną zostanie w drodze publicznej licytacyi realność włościańska, Oleksy Szarko własna, w Dziewięcierzu pod lk. 15 położona, wyk. hip. 400 objęta w terminach 17 kwietnia, 5 maja i 12 maja 1884.

Wartość szacunkowa 103 zł.

Wadyum 10 prc tejże wartości.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny, protokół ocenienia przejrzeć można w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Rawa, dnia 25 lipca 1883.

L. 13815. (2287 1—3)

W Brodzkim sądzie powiatowym odbędzie się celem zaspokojenia funduszu indemnizacyjnego pto 26 i pół ct. wa. i innych zpn. przymusowa sprzedaż realności pod l. konsk. 379 tab. 249 w Brodach położonej, do Chane Königel, Mojżesza Königel i małż. Izaaka i Ruchli Schnitzel należącej w dwóch terminach 28 kwietnia i 26 maja 1884, zawsze o godzinie 10 rano z tem, że realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 36 zł. wa. sprzedaną zostanie. Wadyum wynosi 3 zł. 60 ct wa.

O czem się interesowanych oraz wszystkich tych, którzyby po dniu 16 lipca 1803 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego na realności sprzedać się mającej prawo hipoteki uzyskali, nareszcie i wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna lub dalsza z jakiegokolwiekbądź powodu na czas lub wcale nie doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora tutejszego adw. dr. Ornsteina i niniejszym edyktem zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy

Brody, dnia 28 września 1884.

L. 2062. (2288 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromiiu ogłasza, że na zaspokojnnie wierzytelności Katarzyny Suszczakowej przeciw Annie Pletenickiej i innym w kwocie 40 zł. w dniach 28 kwietnia, 30 maja i 30 czerwca 1884, publiczna sprzedaż realności pod l. 100 w Huczku położonej każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 240 zł. a zakładem 24 zł. przeprowadzoną będzie tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie trzecią część ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tut. sądowej registraturze przeglądnąć

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

C. k. sąd powiatowy

Dobromil, 15 marca 1884.

L. 3989. (2285 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Tarnowie w kwocie 290 złr. wa. zpn. odbędzie się dnia 2 maja, 6 czerwca i 4 lipca 1884 każdym razem o godzinie 10tej przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę połowy realności pod lk. 8 w Tarnowie na Grabówce położonej, dłużnika Jana Szatki własnej. Cena wywołania 1290 złr. pół ct wa. Wadyum 130 zł. wa.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registr.

W Tarnowie, dnia 20 marca 1884.

L. 2862. (2201 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności galic. Zakładu kredytowego włościańskiego 15 rat po 21 zł. i reszty kapitału w kwocie 110 zł. 82 ct. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 12 maja, 23 czerwca i 21 lipca 1884, o godzinie 9 z rana. przymusowa licytacya realności wykazem hipotecznym gminy Nastasów lk. 32 objętej, nie objętej masy spadkowej Fedka Hewskiego własnej, na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą, na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 800 złr., wadyum 80 zł.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierz. niewiad. lub tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Jana Rakoczego z Nastasowa.

C. k. sąd powiatowy

Mikulińce, 29 grudnia 1883.

L. 195. (2205 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi w celu zaspokojenia kapitału dłużnego 200 zł., a względnie niezapłaconej jeszcze kwoty 178 zł. 33 ct. z pn. na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 105 w Niepołomicach położonej, l wyk. hip. 105 gm. Niepołomice objętej, a własność tabularną Jakóba Sokołowskiego stanowiącej, w dwóch terminach licytacyjnych, a mianowicie:

dnia 15 maja 1884,

dnia 16 czerwca 1884,

każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania tej realności wynosi 350 zł.

Wadyum zaś 35 zł.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

Niepołomice, 7 lutego 1884.

L. 4762. (2198 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Beili Hendler i Jakóba Hendler w kwocie 488 zł. 25 ct. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 26 maja 1884, 30 czerwca i 4 sierpnia 1884, o godzinie 9 z rana, przymusowa licytacya realności, wykazem tabularnym hipotecznym gminy Mikulińce l. 214 objętej, pod lk. 121 w Mikulińcach, w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyższą na trzecim terminie także poniżej ceny wywołania, lecz nie niżej jak za 568 zł. 25 ct.

Cena wywołania wynosi 2120 zł., wadyum 212 zł.

Bliższe warunki licytacyi, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w ts registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych lub tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczowe prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Wolfa Kofflera z Mikuliniec.

C. k. sąd powiatowy

Mikulińce, dnia 29 lutego 1884.

L. 784. (2191 1—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Hudesy Nechemie w kwocie 109 zł. z pn. przeciwko Esterze i Jakóbowi Panzerom rozpisuje c. k. sąd powiatowy w Brzostku egzekucyjną sprzedaż w drodze licytacyi realności miejskiej pod lk. 65 w Brzostku położonej, wymienionych egzekutów własnej, niestanowiącej ciała tabularnego, na 420 zł. oszacowanej, w trzech terminach, w dniach 29 maja, 26 czerwca i 5 sierpnia 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 420 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę szacunkową, lub powyżej, na trzecim terminie za jakąbądź ofiarowaną cenę.

Wadyum 42 zł.

Kuratorem dla późniejszych wierzycieli hipotecznych zamianowano dr. Midowicza w Brzostku.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zajęcia, oszacowania można przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Brzostek, dnia 29 lutego 1884.

L. 11169. (2193 1—3)

Podaje się do wiadomości, iż dnia 29 maja, 3 lipca i 4 sierpnia 1884, o godzinie 9 rano, odbędzie się w sądzie przymusowa sprzedaż realności l. w. h. 926 w Chrzanowie, Jadwigi 1-o Bromboszczowej 2-o Słowikowej, Józefa Słowika, Piotra Lebiedzkiego i Józefa Lebiedzkiego własnej, na zaspokojenie sumy 163 zł. 15 ct. z pn. Towarzystwu zaliczkowemu w Krakowie należnej

Cena wywołania wynosi 196 zł.

Wadyum 20 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Myszkowski w Chrzanowie.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny w registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów, 27 listopada 1883.

L. 816. (2274 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, że w dniach 30 maja, 1 lipca i 6 sierpnia 1884, zawsze o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tym sądzie publiczna sprzedaż 4 kawałków pola z realności pod l. 42 w Niestanicach położonej, Kaśki Semków własnej, na rzecz Hermana Bauma, celem zaspokojenia 48 zł z pn. ,

Cena wywołania 160 złr. wadyum 16 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów, 14 marca 1884.

L. 1257. (2262 1—3)

Celem zaspokojenia sumy 724 zł. 16 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie na rzecz Rozalii Karp na dniu 30 maja i 3 lipca 1884, każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod lk, 24 subrep. 54 w Gaiku ad Łany położonej, wedle dom. I, pag. 6, n. 2 haer. i Maryanny Karp własnej Realność sprzedaną będzie tylko powyżej lub za cenę szacunkową, która wynosi 1.427 złr. 50 ct.

Wadyum wynosi 142 zł. 75 ct

Bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

O czem chęć kupienia mających, oraz wierzycieli, którzyby po dniu wystawienia wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza z innego powodu doręczoną być nie mogła, przez równocześnie dla nich ustanowionego kuratora w osobie Józefa Neugebauera w Gaiku się zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy

Kamionka, 7 marca 1884.

L. 3292. (2213 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie, podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. akc Banku hipotecznego we Lwowie pto 455 zł. w. a. z należytościami dodatkowemi rozpisaną zostaje sprzedaż egzekucyjna dóbr Sowina do dłużnika Henryka Malinowskiego należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach: 6 czerwca, 4 lipca i 8 sierpnia 1884, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 40 000 zł., poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 4.000 złr.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 8 sierpnia 1884, godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, a w szczególności wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi przez kuratora dr. Malawskiego w Tarnowie, następnie ci wierzyciele, którzyby po dniu 1 lipca 1884 do hipoteki dóbr Sowina weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata dr. Malawskiego w Tarnowie z substytucyą adwokata dr. Brzeskiego w Tarnowie ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie, 13 marca 1884.

L. 1209. (2184 1—3)

Ze strony c. k. sądu powiatowego w Obertynie podaje się do publicznej wiadomości, że celem wydobycia kwoty 109 zł. 54 ct. z pn. dozwala się publiczną sprzedaży realności w Czortowcu pod lk. 346 a subrep 107 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, będącej własnością dłużników Wasyla, Maryi i Paraszki Kałyn, na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego i w tym celu wyznacza się termin na dzień 28 maja, 30 czerwca i 1 sierpnia 1884, w miejscu sądowem w Obertynie, każdym razem o godzinie 9 rano; cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa 300 złr. i realność ta na pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej, jednakowoż tylko za taką cenę sprzedaną zostanie, która będzie równą ciążącym na niej długom

Reszta warunków licytacyjnych znajduje się w tusądowej registraturze do przejrzenia.

O tem zawiadamia się strony sporne i c. k. Prokuratoryę skarbu, c. k. urząd podatkowy w Horodence i tych wierzycieli, którzyby po rozpisaniu licytacyi prawo zastawu na rzeczonej realności nabyli, do rąk ustanowionego dla nich kuratora w osobie adwokata p. Pawła Ilnickiego w Zaleszczykach.

Obertyn, 9 marca 1884.

L. 1988. (2214 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje do powszechnej wiadomości, że stosownie do prośby c. k. uprz. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie z dnia 19 sierpnia 1883 l. 5419 w drodze wykonania odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 27 sierpnia 1881 l. 37394, celem zaspokojenia następujących kwot:

a) 35 złr. 56 ct. z 6 proc. odsetkami od 17 listopada 1879 i prowizyą 1 zł. 13 ct.

b) 113 zł 40 ct. z 6 proc. odsetkami od 17 maja 1880 i prowizyą 1 zł. 13 ct.

c) 1124 zł. 3 ct. z 7 pr. odsetkami od 17 listopada 1880.

d) kosztów sądowych 21 zł. 60 ct. i 29 zł. 29 ct, tudzież egzekucyjnych 23 zł 75 ct., 5 zł. 16 ct., niemniej kosztów obecnie w kwocie 24 zł. 15 ct. przyznanych rozpisuje się na rzecz c. k. uprz. gal Banku hipotecznego we Lwowie przymusową publiczną licytacyę realnośoi pod lk. 3 w Strzeliskach nowych położonej, dłużników Gerschona Deligtisch i masy leżącej po Pace czyli Paje Deligtisch wedle Dom. 1 pag. 3 n. 3 haer. własnej, wedle Dom. 1 pag. 3 n. 1 on. tej wierzytelności za hipotekę służącej i w tym celu wyznacza się trzy termina licytacyjne:

I. na 2 maja 1884,

II. na 3 czerwca 1884,

III. na 3 lipca 1884,

każdym razem o 10 godzinie przed południem, w sądzie tutejszym, na których to terminach realność powyższa pod następującemi warunkami sprzedaną zostanie:

1) Licytacya ta odbędzie się ryczałtowo w wyżej oznaczonych trzech terminach z tem, że ta realność przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim zaś terminie nie poniżej kwoty równającej się sumie wszystkich wierzytelności hipotecznych sprzedaną będzie.

2) Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 4.530 zł. 33 ct.

3) Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład (wadyum) 10 pr. ceny wywołania 4.530 zł. 33 ct„ to jest sumę 454 zł. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w galic. obligacyach indemnizacyjnych, lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych gal. towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprz. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego, lub c. k. uprz. austro-węgierskiego Banku. Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej „Gazety Lwowskiej.“ Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ile w gotowiźnie było złożone w cenę kupna wliczonem zostanie, zaś wadya innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.

4) Nabywca będzie obowiązany w ciągu 30 dni po doręczeniu mu uchwały sądowej, akt licytacyi prawomocnie zatwierdzającej, wykazać się przed sądem, iż wszelkie z licytowanej realności zachodzące należytości rządowe, którym według ustawy pierwszeństwo przed wierzycielami hipotecznemi przysługuje, zaspokojone zostały, a względnie, że takowe w złożonem wadyum lub też w kwocie na ten cel do depozytu sądowego złożyć się mającej zabezpieczenie znajdują, tudzież, że wierzytelność c. k. uprz. gal. akcyjnego Banku hipotecznego z wszystkiemi przynależytościami do kasy tegoż Banku w zupełności zapłacił, lub też po spłaceniu zaległych należytości tegoż Banku przyzwolenie Banku na pozostawienie reszty wierzytelności bankowych przy hipotece licytowanej realności uzyskał.

Suma przez nabywcę czy to na zaspokojenie względnie zabezpieczenie należytości rządowych użyta, czy to c. k uprzyw. gal. akcyjn. Bankowi hipotecznemu w gotowiźnie zapłaconą, czy też przez ten Bank przy tejże realności pozostawiona uważana będzie jako na poczet ceny kupna uiszczona.

5) Resztę ceny kupna, jaka po odtrąceniu wadyum w gotowiźnie złożonego, zapłaconych należytości rządowych lub sumy do depozytu sądowego dla ich zabezpieczenia złożonej i sumy c. k. uprz. galic. akcyjnemu Bankowi hipotecznemu rzeczywiście zapłaconej, lub przez tenże Bank przy hipotece licytowanej realności pozostawionej, będzie jeszcze należała, winien nabywca w przeciągu dni 30 po doręczeniu mu uchwały sądowej, porządek zaspokojenia wierzycieli hipotecznych prawomocnie ustanawiającej do depozytu sądu powiatowego w Chodorowie złożyć lub też według postanowienia tego sądu zapłacić — a dopóki to nie nastąpi, od tej reszty ceny kupna procent po sześć od sta półrocznie z góry od dnia objęcia tej realności w swe fizyczne posiadanie do depozytu rzeczonego sądu składać.

Wolno jednak będzie nabywcy względem zapłacenia tej reszty ceny kupna ułożyć się z przekazanymi do zapłaty wierzycielami, tudzież z hipotecznym dłużnikiem, gdyby dlań jaka kwota pozostała: lecz w takim razie winien będzie nabywca w powyższym terminie dowieść przed sądem zawarcia tych układów. Wierzytelności hipoteczne, którychby przed umówionym terminem wypowiedzenia wierzyciele przyjąć nie chcie-

li, winien nabywca na poczet i w miarę ceny kupna na siebie przyjąć.

6) Nabywca dalej winien będzie celem doręczenia mu uchwał sądowych, miejsce swego zamieszkania sądowi wcześnie wskazać, a gdyby w Chodorowie nie mieszkał, tym celem pełnomocnika w Chodorowie stale mieszkającego ustanowić i tegoż sądowi oznajmić, inaczej przybicie każdej doręczyć się mającej uchwały za kratami sądu, jako doręczenie do rąk własnych uważanem będzie.

7) Skoro się nabywca przed sądem wykaże, że 4go warunku dopełnił, oddaną mu będzie na jego żądanie i koszt kupiona realność w fizyczne posiadanie, a gdyby się z tem żądaniem nie zgłosił, uważane będzie objęcie kupionej realności w fizyczne jego posiadanie, jako z dniem wykazania się z dopełnienia 4go warunku dokonane i od tego dnia wszelkie z posiadaniem tejże połączone dochody, tudzież wszelkie ciężary i niebezpieczeństwo na nabywcę przejdą jako też procenta od reszty ceny kupna liczyć się będą. Zarazem wydanym będzie nabywcy na jego żądanie dekret własności, z mocy którego tenże za właściciela kupionej realności jednakże tylko wtedy zaintabulowanym zostanie, jeżeli równocześnie nastąpi na jago koszt zaintabulowanie obowiązków w ustępie 5 niniejszych warunków wyrażonych w stanie biernym kupionej realności przyczem wszystkie na niej zabezpieczone prawa i wierzytelności z wyjątkiem ciężarów gruntowych i wierzytelności, któreby c. k. uprz. gal. akcyjny Bank hipoteczny lub inny wierzyciel przy hipotece w mowie będącej realności pozostawił wyekstabulowane i na cenę kupna przeniesione będą.

8) Wszelkie z przeniesieniem własności i z intabulacyą połączone należytości i koszta winien nabywca bez potrącenia onych z ceny kupna w zupełności ponieść.

9) W razie niedopełnienia któregokolwiek z powyższych warunków, nabywca utraci wadyum i wszystkie na poczet ceny kupna wypłacone kwoty, które na zaspokojenie wierzytelności hipotecznych przypadną, a nadto w mowie będąca realność w drodze licytacyi na koszt i stratę nabywcy w jednym tylko terminie i to nawet niżej ceny wywołania, jednak tylko za taką cenę sprzedaną będzie, która na całkowite zaspokojenie wierzytelności c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego i poprzedzających wierzytelności wystarczy, a prócz tego nabywcy za wszelkie szkody przez niedotrzymanie warunków wyrządzone, całym swoim majątkiem odpowiedzialnym się stanie.

10) Gdyby w powyższych terminach wymagana cena kupna uzyskaną być nie mogła, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków, wyznacza się termin na dzień 10 lipca 1884, o 9 rano, na którym interesowani w sądzie tutejszym pod tym rygorem stawić się mają, iż nie stawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

11) Wyciąg hipoteczny powyższej realności można przejrzeć lub wpisać w t. s. registraturze.

O czem się strony interesowane jako to:

1) C. k. Urząd podatkowy w Bóbrce.

2) C. k. Prokuratoryę Skarbu we Lwowie imieniem Skarbu państwa podatkowego i należytościowego, tudzież uprzywil. wierzytelności.

3) Leona Heschelesa.

4) Leżącą masę spadkową po Salamonie Czaczkies na ręce kuratora p. Stanisława Dyszkiewicza.

5) Z życia i pobytu niewiadomego Izaka Richtera, a w razie jego śmierci dla jego z imienia i nazwiska życia i pobytu niewiadomych spadkobierców, tudzież tych wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 2 sierpnia 1883, jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszli, lub którymby uchwała tę licytacyę rozpisująca, lub późniejsze uchwały w tej sprawie egzekucyjnej wydać się mające z jakiegobądź powodu wcale lub wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły przez kuratora p Stanisława Dyszkiewicza i edykta.

6) Gerschona Deligtischa i

7) Masę leżącą po Pace czyli Paje Deligtisch na ręce kuratora p. Franciszka Mühln się zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy
Chodorów, 24 marca 1884.

L. 2748. (1997 3—3)

Sąd miejsko delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 3 czerwca i 15go lipca 1884 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności pod l k. 317 w Swilczy położonej wedle wyk. hip. 233 Zofii Machowskiej własnej na rzecz Ignacego Modliszewskiego o 86 zł. aw. zpn. za cenę szacunkową 537 zł. w. a. lub wyżej tejże. Wadyum wynosi 54 zł. wa. Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Rzeszów, 17 marca 1884.

Wyroki prasowe.

L. 5678. (2292)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 up. za treść artykułu umieszczonego w numerze 95 czasopisma „Kurjer Lwowski“ z z dnia 4 kwietnia 1884, pod napisem „Nadużycia w sądownictwie“, zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora, rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały, w zbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 7 kwietnia 1884.

(1843)

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 5. März 1884, Z. 4174, die Weiterverbreitung der „Steierischen Bauernzeitung“ Nr. 5 vom 1ten März 1884] wegen der Artikel „Wir erwarten volkswirtschaftliche Thaten“, Seirische Landwirthschafthgesellschaft“ und „Deficit ohne Ende“ nach Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862 § und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Treßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7. März 1884, Z 4372, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagespost“, Abendblatt ad Nr. 63 vom 5. März 1884, wegen des Artikels „Von der Ortsgruppe Tüffer“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7. März 1884, Z 7393, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kolinske noviny“ Nr. 18 vom 28sten Februar 1884 wegen des Artikels „Z Kralove Dvora“ nach §. 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 3. März 1884, Z 3495, die Weiterverbreitung der Druckschrift „XI. Aus dem Deutschen Vereine in Prag. Ausgegeben den 27. Februar 1884. Druck von D. Kuh in Prag“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 5. März 1884, Z 394, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni listy“ Nr 61 vom 1. März 1884 (Nachmittags-Ausgabe) wegen des Artikels „Kardiral Szwarzenberg a farar z Konnove“ nach den §§. 491 und 493 St. G., dann nach Art V des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Jičin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkentnisse vom 7ten März 1884, Z 2071, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Trautenauer Wochenblatt“ Nr. 9 vom 3. März 1884 wegen des Artikels beginnend mit „Der in Hoboken . . “ und endend mit „Wenn sie einig ist!“ nach den §§. 65 a und 58 c St. G. verbeten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Jicin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11. Mäz 1384, Z. 2187, die Weiterverbreitung der „Trautenauer Zeitung“ Nr. 10 vom 8. März 1884 wegen des Artikels „Marschendorf, am 2. März. (Nationalverein)“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k k. Kreisgericht als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11ten März 1884, Z. 1174, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der Radikale“ Nr. 13 vom 6. März 1884 wegen des Artikels beginned mit „In der Schweiz“ und endend „Freiheit“ nach §. 305 St. G., dann wegen der Artikel „B. Kamnitz“, „Engelsberg“, „Niemes“ und „Blumenlese aus dem Polzenthale“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15ten März 1884, Z. 1291, die Weiterverbreitung der „Leipaer Zeitung“ Nr. 21 vom 13. März 1884 wegen des Artikels „Keulen-Hiebe“ nach §. 65 a St. G., dann wegen der Veröffentlichung der Anklageschrift wider Hugo Schenk und Mitschuldige nach Art. VII des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Brüx hat auf Antrag der k. k. Staasanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12. März 1884 Z. 1351 Stf., die Weiterverbreitung der „Brüxer Zeitug“ Nr.20 vom 8 März 1884 wegen des Artikels „Zum Ausnahmszustand“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k Oberlandesgericht in Brünn hat über die Beschwerde der k. k. Staatsanwaltschaft in Olmütz wider den Beschluß des k k. Kreisgerichtes in Olmütz vom 8 Februar 1884, Zahl 1245, nach Anhörung der kk. Oberstaatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20sten Februar 1884, Z 1981, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Mährisches Tagblatt“ Nr. 28 vom 4. Februar 1884 wegen des Artikels „Noch ein fremdes Urtheil“ nach §. 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14. März 1884, Z. 3976, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Tagesbote aus Mähren und Schlesien“ Nr. 60 vom 12 März 1884 wegen des Artikels „Die Commission für die Grundsteuer-Reclamation“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Görz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 2 u. 6 März 1884, ZZ. 1041, und 1098, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Corriere di Gorizia“ Nr. 17 vom 27. Februar 1884 wegen des Artikels „Certi guai“, dann der Zeitschrift „Soca“ Nr. 9 vom 29 Februar 1884 wegen des Artikels „Visoka vlada pa Slovenci“ nach §. 300 St.G. verboten.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10ten März 1884, Z. 1154 die Weiterverbreitung der in Zara am 1 März 1884 erschienenen, in der Druckerei des „Narodni List“ gedruckten Flugschrift „Hrvati i Talijanasi u Imostkoj krajini“ nach den §§. 65, 302 und 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 8ten 11 und 12 März 1884 ZZ. 1130, 1179 und 1145, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Katolicka Dalmacija“ Nr. 13 vom 3. März 1884 wegen der Notiz beginnend mit „Tko je odbio“ und endend mit „uovinstvo“ der Zeitschrift „Il Dalmata“ Nr. 19 vom 4 März 1884 wegen des Artikels „La Marina“ endlich der Zeitschrift „Srpski List“ Nr. 8 vom 4ten März 1884 wegen des Korrespondenzartikels „Iz Hrcegovine, u Februaru“ beginnend mit „Nema nista„ und endend mit „U Hrcegovini“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag k. k. Staasanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8ten März 1884, Z. 1093, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Narodni List“ Nr. 17 vom 1ten März 1884 wegen der Artikel „Pravi metez!“, „Slovenci u Trstu“, „Iz okolice Splitske“, „Omis, 24 veljace“, „Sa Snjeznice in B ke, 20 veljace“, „Na postam“ und „Un Pezzo di terreno“ nach § 300 St. G, dann wegen des Artikels „U Srbiji smo uvjek na jednoj“ nach den §§. 8 a und 302 St. G. verboten.

(1725)

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 4. März 1884, Z. 1063, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Katolicka Dalmacija“ Nr. 12 vom 28 Februar 1884 wegen des Artikels „Obseg ujedinjene Hrvastke“ nach den §§. 63, 64 und 65 a St. G. verboten.

(1569)

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21. Februar 1884, Z. 853, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Steklis“ Nr. 4 vom 15. Februar 1884 wegen des Artikels „Polozaj u Banovini. Zagreb, Veljace“ nach §. 300 St. G., wegen des Artikels „Pavlinovic u hrvastkom Saboru“ nach den §§ 63 und 65 a St G., und Art. II des Gesetzes vom 17. December 1862, wegen des mit E. Barcic unterzeichneten Artikels beginnend mit „Ali zaludu“ und endend mit „nezavinosti“ nach §. 58 c St. G., wegen des Artikels „Ipsilinovicevi potezi“ nach §. 58 c St. G., enlich wegen des Artikels „Stoje nova?“ nach §. 491 St. G. und Art V des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten

---

(1795)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift mit der Aufschrift „An die Anarchisten Wiens!“ (ausgegeben am 13. März 1884), unterzeichnet „Das Exekutiv-Comité der Socialrevolutionäre Oesterreichs“, und zwar im I. und II. Absatze die Verbrechen nach den §§. 63 und 64 St. G. und das Vergehen nach §. 305 St. G., im III. und IV. Absatze das Vergehen nach §. 305 St. G., im V. Absatze beginnend mit „Nachfolgend bringen wir“ bis „zum Schlusse das Verbrechen nach den §§. 58 lit. b und c und 59 lit. c, sowie das Verbrechen nach den §§. 9, 134 St. G begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 15. März 1884.

Konkursa.

L. 9380. (2260 2—3)

KONKURS.

1 na pięć posad oficyałów, i dziesięć posad asystentów pocztowych z poborami Xtej względnie XI. klasy rangi za kaucyą w kwocie 600 względnie 400 zł.

2. pocztmistrza w Podhajczykach obok Złoczowa, (powiat Przemyślany) za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 300 zł. z poborami rocznemi płacy 300 zł., ryczałtu kancelaryjnego 80 zł., ryczałtu 500 zł., za codzienne jazdy posłańcze w Podhajczyk do Przemyślan, i systemizowanych należytości za jazdy eraryalne. Stacya pocztowa w Podhajczykach, obowiązaną jest utrzymywać sześć zdolnych do służby pocztowej koni, jeden całkiem, jeden półkryty powóz, dwa wózki i dwie torby na sztafety.

Podania o te posady należy wnieść, w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt. i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 6 kwietnia 1884.

L. 700|pr. (2238 3—3)

Celem obsadzenia przy sądzie powiatowym w Krynicy opróżnionej, względnie przy innym sądzie powiatowym opróżnić się mogącej posady sędziego powiatowego, rozpisuje się konkurs z terminem 14 dniowym.

Podania wnosić należy do Prezydyum sądu w Nowym Sączu.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego
Nowy Sącz, 3 kwietnia 1884.

Upadłości.

L. 5512. (2298 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Jakóba Fränkla, młdszego kramarza towarów bławatnych w Tarnowie zamieszkałego, a to do całego ruchomego gdziekowiek znajdującego się jako też do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868, D P. P. z r. 1869 n. 1. obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Leopold Zarzycki c. k. adjunkt sąd. w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Salamon w Tarnowie.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej, i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 21 kwietnia 1884, o godzinie $3^{1}/_{2}$ po południu w biurze komisarza konkursowego, na którem stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 7go lipca 1884, stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw, tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 6 sierpnia 1884, o godzinie $3^{1}/_{2}$ po południ. odbyć się mającem, do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. konk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom, służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania tego konkursowego, zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

W Tarnowie, dnia 7 kwietnia 1884.

L. 66. (2289 1—3)

Na wniosek zawiadowcę masy konkursowej Samsona Steina, i obecnych wierzycieli przy powysszym terminie, postawiony, odracza się termin po rozprawy likwidacyjnej na dzień 28 kwietnia 1884, o godzinie 9 rano.

O czem interesowanych zawiadamiam.

Kossów, dnia 29 lutego 1884.

Komisarz konkursowy.

Manasterski.

L. 2138. (2278)

C. k sąd obwodowy ogłasza, że Mozes Fraenkel w Rzeszowie ustanowiony został zarządcą masy rozbiorowej Mozesa Rosego.

Rzeszów, dnia 5 kwietnia 1884.

L. 2341. (2275)

Ck. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że tymczasowego zarządcę masy rozbiorowej Leiby Eifermanna p. adw. dr. Trachtenberga mianował stałym zarządcą, Szulima Samuely z Kołomyi zastępcą tegoż.

Kołomyja, dnia 20 marca 1884.

Księgi gruntowe.

L. 586. (2279)

Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Dzwiniacza, przy przunależnej do c. k. sądu powiatowego Sołotwina, rozpoczyna komisya hipoteczena 25 kwietnia 1884.

Każdy interesowany w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i przytoczyć wszystko, co do wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Stanisławów, 6 kwietnia 1884.

L. 2651. (2291)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej, Stanin, z miejscowością Buszków i kolonią Hanunin, składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszy posiadania, mogą być być wnoszone do dnia 3 maja 1884, na którym ewentualnie rozprawy przeprowadzone zostaną.

C. k. sąd powiatowy.

Radziechów, 6 kwietnia 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 11249. (2151 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadacza rzekomo w dniu 24 grudnia 1883, Abrahamowi H Flanzowi w Sokalu skradzionych 4 asygnat kasowych. przez dom bankowy (kantor wymiany) Goldstern et Löwenherz we Lwowie wystawionych, mianowicie: a) z daty 5 czerwa 1883 nr. 14088 na 1000 złr. wa., b) z daty 5go czerwca 1883 nr. 14089 na 1000 zł wa, c) z daty 5 czerwca 1883 nr. 14091 na 500 zł w. a., i d) z daty 5 czerwca 1883 nr. 14092, na 500 zł w. a., tudzież 2 asygnat kasowych c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie. Nr. 5157 i 5158, po 50 zł. w. a. na 6 prc. opiewających, obu z daty, Lwów 26 listopada 1879, ażeby w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni od ogłoszenia edyktu, do tutejszego sądu się zgłosił, i powyższe asygnaty okazał, w przeciwnym razie bowiem takowe, za amortyzowane uznane będą.

Lwów, dnia 22 marca 1884.

L. 452. (2147 2—3)

Sieniawski ck. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wolfa Lautra syna Josla, że dla niego w sprawie egzekucyjnej Sieniawskiego Towarzystwa zaliczkowego o 100 zł. w celu doręczenia mu uchwały z 6go sierpnia 1883 l. 4492 i dalszych uchwał zapaść mających, kuratorem Dawid Weiss ustanowiony został.

Sieniawa, 23 stycznia 1884.

L. 7968. (2152 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Jana Pryhatnego celem doręczenia mu uchwały tabularnej z dnia 10 marca 1883 l. 7527 zezwalającej na intabulacyę Michała Dudyda za właściciela 1/352 na imię Jana Pryhatnego zapisanej części dóbr Hauczowy kuratora w osobie adw. dr. Bobownika i o tem zawiadamia Jana Pryhatnego z wezwaniem, ażeby celem bronienienia praw swoich przez kuratora lub osobiście odpowiednie poczynił kroki, gdyż inaczej skutki szkodliwe sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 1 marca 1884.

L. 11097. (2127 2—3)

C k. sąd krajowy we Lwowie na prośbę Józefy Husak, wzywa niniejszem posiadacza wrzekomo zagubionej policy assekuracyjnej przez Dyrekcyę byłego galicyj. ogólnego Towarzystwa ubezpieczeń z daty Lwów 15 marca 1872 nr. 1468 wystawionej na imię Teresy Husak jako zabezpieczonej, a na kwotę 430 zł. opiewającej, ażeby takową w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia trzeciego ogłoszenia obecnego edyktu w urzędowej "Gazecie Lwowskiej" licząc, tem pewniej sądowi przedłożył, ile że po upływie tego czasokresu polica rzeczona za amortyzowaną uznaną będzie.

Lwów, dnia 15 marca 1884.

L. 73. (2216 2—3)

Wydział Izby Adwokatów w Przemyślu ogłasza, „że na podstawie wniesionego zgłoszenia adwokat dr. Ernest Gaberle wpisany został w Przemyską listę adwokatów z siedzibą w Jarosławiu".

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Przemyśl 4 kwietnia 1884.

L. 6089. (2106 2—3)

C. k. wyższy sąd krajowy Lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że w skutek prośby Juliusza Sochanika de pr. 31 grudnia 1883 l. 7420, o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod nr. 1342 w Zbarażu powiecie sądowym Zbaraskim i w tamtejszej gminie podatkowej położonej, składającej się z parceli budowlanej nr. 637, i domu mieszkalnego z zabudowaniami.

C k. sądowi powiatowemu w Zbarażu, poleconem zostało, ażeby tenże wygotował, projekt otworzyć się mającego ciała tabularnego który to projekt w tymże c. k. sądzie powiatowym przejrzanym być może a od dnia 1 czerwca 1884, za księgę gruntową uważanym będzie; również oznajmia się, że od dnia tego począwszy nowe prawa własności, zastawu i inne prawa hipoteczne na wyż opisanej nieruchomości, jako nowe ciało tabularne, do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone, na innych przeniesione i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby:

a) na zasadzie praw, przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania, bez różnicy, czy zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie, lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w iuny sposób nastąpić ma;

b) już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach, nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. sądzie powiatowym w Zbarażu swoje oznajmienie do dnia 31 sierpnia 1884, włącznie tem pewniej wnieśli: ile że w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim które na mocy nie zaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej, lub z załatwienia sądowego widocznem jest, lub że jakie podanie stron, odnoszące się do tego prawa, do sądu wniesionem zostało, tudzież, że restytucya lub przedłużenie powyższego terminu, dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów, dnia 18 marca 1884.

L. 8863. (2236 2—3)

Ustanowienie jezdnego pocztowego na czas od 1 kwietnia do końca września 1884.

Jezdne od konia i miriametra ustanawia się na czas od 1 kwietnia do końca września 1884, jak następuje:

w dawniejszym obwodzie	z a j a z d y			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	złr.	cnt.	złr.	cnt.
Wadowice, Kraków.	1	13		94
Rzeszów, Żółkiew, Tarnów, Sanok, Nowy Sącz.	1	10		92
Sambor, Przemyśl, Lwów.	1	4		87
Brzeżany, Stanisławów Kołomyja, Tarnopol.	1	1		84
Stryj, Złoczów, Czortków.		96		80

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i za miriameter.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego, pozostają niezmienione.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 5 kwietnia 1884.

(2258 2—3)

Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, iż P. P. Dr. Dr. Teofil Srokowski i Euzebusz Paweł dw. im. Dąbrowski wpisani zostali z dniem 5 kwietnia 1884, w listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 5 kwietnia 1884.

L. 3101. (2195 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jana Opica, że Towarzystwo zaliczkowe w Gorlicach, wytoczyło pod dniem 2 marca 1884 l. 3101, przeciw niemu i innym pozew o zapłacenie kwoty 114 zł. 66 ct. w. a. z pn w skutek czego ustanowiono dla Jana Opica kuratora w osobie adwokata krajow. dr. Józefa Radomyskiego w Gorlicach i wyznaczono do rozprawy drobiazgowej, termin na dzień 10 maja 1884, o godz. 9 rano.

Janowi Opicowi poleca się, ażeby na powyższym terminie albo osobiście stanął, lub ustanowionemu krratorowi potrzebnych informacyj udzielił, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrał, i o tem sądowi wcześnie doniósł, w razie bowiem przeciwnym wszelkie złe skutki ze zaniedbania obrony pochodzące sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 26 marca 1884.

L. 16789. (1494 3—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ustanawia dla nieznajomego z miejsca pobytu Mojżesza Schmutza, celem doręczenia mu nakazu zapłaty z dnia 10 października 1883 l. 13541, i dalszych uchwał w sprawie wekslowej Chai Guttmann przeciw Mojżeszowi Schmutz, pto 400 zł. z pn. zapaść mających kuratorem adw. dr. Mendrochowicza, a zastępcą tegoż adw. dr. Baumfelda, i wzywa Mojżesza Schmutza, by albo kuratorowi wyżej ustanowionemu środków obrony swej dostarczył, albo sądowi innego zastępcę przedstawił.

Przemyśl, dnia 9 stycznia 1884.

(2257 3—3)

Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, iż P. Dr. Aleksander Pomianowski wpisany został na mocy uchwały Wydziału z dnia 21 marca 1884 do l. 179, ponownie w listę adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów, dnia 21 marca 1884.

L. 2881. (2194 3—3)

Zawiadamia się Antoniego Sliwę z miejsca pobytu niewiadomego, że Towarzystwo zaliczkowe w Gorlicach, wytoczyło przeciw niemu i innym pod dniem 26 lutego 1884 l. 2881, pozew o zapłacenie 280 zł. w. a. z pn., wskutek czego został termin do rozprawy w sprawach drobiazgowych na dzień 10 maja 1884, o godz. 9 rano wyznaczony.

Zarazem ustanowiono dla Antoniego Sliwy kuratora w osobie adwokata kraj dr. Józefa Radomyskiego w Gorlicach.

Antoniego Sliwę wzywa się, ażeby na powyższym termine, albo osobiście stanął, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyj udzielił, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrał, i o tem sądowi wcześnie doniósł, w razie bowiem przeciwnym skutki niekorzystne ze zaniedbania obrony pochodzące, sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 26 marca 1884.

L. 10247. (1957 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ustanawia p. adw. dra Pająka, z substytucyą p. adw. dra Skałkowskiego, z powodu wniesionej na dniu 4 marca 1884 l. 10247 prośby Józefa Olpińskiego w imieniu własnem i nieletnich tegoż dzieci o wykreślenie odmownych uchwał przy realności pod l. 360¼ zanotowanych a to:

a) Dom. 9 pag. 420 n. 4 haer. uchwałę do l. 21656/833.

b) Dom. 63 pag. 53 n. 6 haer. uchwałę do l. 11830/834.

c) Dom. 63 pag. 54 n. 9 haer. uchwałę do l. 19507/835.

d) Dom. 63 pag 56 n. 11 haer. uchwałę do l. 869/841.

e) Dom. 63 pag. 57 n. 12 haer. uchwałę do l. 8452/841.

kuratorem ad actum dla nieznanych z życia i miejsca pobytu Wolfa Rosenbuscha, Lei Rosenbuschowej urodz. Münzerównej, Józefa Rosenbuscha, Jakóba Skarbka i Konstancyi Jaworskiej.

Udzielając uchwały tabularne z dnia 8 marca 1884 l. 10247 ustanowionemu kuratorowi, zawiadamia o tem powyższym edyktem tychże, wzywając ich, by dla strzeżenia swych praw u kuratora, lub w sądzie się zgłosili, lub też innego zastępcę ustanowili.

Lwów, 8 marca 1884.

L. 19681. (2208 3—3)

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że reskryptem wys. c. k. ministerstwa handlu z dnia 20 marca r. b. l. 8971 zarządzoną została reambulacya, celem założenia wodociągu dla stacyi Stryszów odnogi Sucha i Skawina gal. kolei transwersalnej, i że z powodu tego wyłożone będą wykazy gruntów w tym celu zająć się mających, z dotyczącym planem w urzędzie gminnym a względnie u przełożonego obszaru dworskiego w Stryszowie przez 14 dni do publicznego przejrzenia.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu, wniesione być mogą w przeciągu dni 14 w Wadowickiem c. k. starostwie, lub też przy komisyi która się odbędzie w dniu 21 kwietnia o godzinie 9 przed południem w Stryszowie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31 marca 1884.

L. 14234. (2196 3—3)

Kosowski c. k. sąd powiatowy zawiadamia Iwana Kozłannika vel Kozłana syna Mykiety, że przeciw niemu wniósł Mortko Kahane, pozew z dnia 11 listopada 1883 l. 14234, o uznaniu prawa własności do realności pod l. k. 43 w Pistyniu położonej i o intabulacyę prawa własności takowej, w załatwieniu którego wyznaczono termin do rozprawy na dzień 28 kwietnia 1884, o godz. 9 rano.

Gdy miejsce pobytu Iwana Kozłannika niewiadome, przeto w celu zastępowania pozwanego Dmytra Peczeniuczuk z Pistrynia kuratorem nieobecnego ustanowiono, z którym spór wytoczony przeprowadzony będzie.

Poleca się pozwanemu, aby w oznaczonym terminie albo stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub wreszcie innego zastępcę sobie wybrał i tego sądowi wskazał, gdyż w razie przeciwnym, sam złe skutki ponosić będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Kosów, 25 grudnia 1883.

L. 152. (2058 3—3)

Podaje się do wiadomości, że dnia 24 kwietnia 1882 w Szczepańcowy zmarła Katarzyna Krzywda z pozostawieniem pisemnego kodycylu z daty 18 kwietnia 1882 i że według ustawy powołani są do dziedziczenia synowie spadkobierczyni Joachima, Wawrzyńca, Walenty i Feliks.

Ponieważ pobyt Feliksa Krzywdy nie jest sądowi znany, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku zgłosił się do przyjęcia spadku w przeciwnym bowiem razie spadek przeprowadzonym zostanie ze zgłaszającymi się dziedzicami i Jakóbem Szczurem kuratorem dla nieobecnego ustanowionym.

C. k sąd powiatowy.

Krosno, dnia 29 stycznia 1884.

L. 1735. (2021 3—3)

C. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że Mortko recte Markus Friedenbach zmarł 28 lutego 1883 w Bączatce z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia.

Sąd nie znając miejsca pobytu jednego z dziedziców, to jest Ryfki Siegfried, wzywa ją, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" zgłosiła się w tymże sądzie i oświadczenie przyjęcia spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem adwokatem dr. Malawskim dla niej ustanowionym.

W Tarnowie, 7 lutego 1884.

L. 2056. (2164 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Fiszla Nelkena, do właściwego zastosowania się, że na żądanie Towarzystwa kredytowego i zaliczkowego w Brodach, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką wydano przeciw niemu tus. uchwałą z dnia 9 lutego 1884 l. 1278 nakaz zapłaty na sumę 3.000 marek niem i takowy doręczono ustanowionemu dlań z podstawieniem adw. dr. Mijakowskiego kuratorowi dr. Heynemu.

Złoczów, 1 marca 1884.

L. 7952. (2161 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Owadię Eisenberga, że pod dniem 28 marca 1884 l. 7952 i 7953 firma M. Schoenfeld w Krakowie wniosła przeciw niemu prośbę o nakaz zapłaty sumy 700 zł. i 700 zł. z pn. Doręczając nakazy zapłaty owych sum dla Owadii Eisenberga przeznaczone ustanowionemu dlań kuratorowi, wzywa się Owadię Eisenberga, aby dla strzeżenia swych praw albo z tym kuratorem się porozumiał, lub tut. sądowi innego pełnomocnika przedstawił, inaczej bowiem sam winien będzie ponosić skutki dlań wyniknąć mogące.

Kraków, 28 marca 1884.

L. 1026. (2167 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wojniczu zawiadamia, że termin jednoroczny rezolucyą z dnia 30 grudnia 1882 l. 6839 w celu zgłoszenia się niewiadomego dziedzica i legatariusza do spadku po Tomaszu Bodziochu z Zamościa wyznaczony na dalsze 6 miesięcy t. j. do dnia 15 września 1884 przedłużonym zostaje.

Wojnicz, dnia 15 marca 1884.

Doniesienia prywatne.

Rohatyn, dnia 8 stycznia 1884.

Wielmożny Pan Henryk Blumenfeld, właść. apteki we Lwowie.

Za prawdziwie cudowne skutki jakie pańska Malaga z chiną i żelazem na zdrowiu matki mej, osoby już wiekowej wywarła, czuję się być obowiązanym, złożyć niniejszem najszczersze dzięki.

Z wysokiem poważaniem

Kazimierz Michalewski w Rohatynie.

(1307)

L. 88. (2271)

BILANS

Towarzystwa pod firmą: „Kasa zaliczkowa Wzajemna pomoc (Vorschus-Kasse gegenseitige Hilfe) w Busku", Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, za rok 1883.

***a.* Obrót kasowy:**

Przychód 200.886·61; — Rozchód 199.725·27; — Stan kasy z końcem roku 1883 1.161·34; — Obrót ogólny 401.773·22.

***b.* Bilans:**

Stan czynny:

Gotówka 1.161·34; — stan pożyczek 81.008·76, odsetki na rok 1884 naprzód wypłacone 1.190·60; — odsetki zaległe za 1883 r. 1.024·55; — Koszta założenia, mebli i druków 1.117. — Z góry pobrane płace członków Dyrekcyi za 1884 r. 2.402·24; — Papiery wartościowe 1.350; — Zaliczki procesowe 138·21; — razem 89.392·70.

Stan bierny:

Udziały członków 37.918·83; — Wkładki na rachunek bieżący i reesk. Weksle 44.790·56; — odsetki na 1884 r. naprzód pobrane i wypłacone 3.353·66; — fundusz rezerwowy 10·37; — czysty zysk na 1883 r. 2.292·65; — razem 89.392.70.

***c* Rachunek strat i zysków**

Ma:

Z czystego zysku z roku 1882 pozostało 306·75; — Odsetki i dodatki kancelaryjne 5.333·65; — Za druki 151·96; — razem 5.792·36.

Winien:

Koszta administracyi 1.135·62; — Płaca członków Dyrekcyi 2.364·09; — czysty zysk na 1883 r. 2.292·65; — razem 5.792·36.

Z końcem roku 1882 liczyło stowarzyszenie 499 członków z wpłaconemi udziałami w kwocie 26.918·78; — w ciągu roku 1883 przybyło 180 członków z udziałami wpłaconemi 11.000·05; — ubyło przez wystąpienie, wykluczenie i śmierć z udziałami pobrać się mającymi w kwocie 13.406·25, członków 31; — pozostało więc z końcem roku 1883 członków 648.

B u s k, dnia 28 lutego 1884.

Towarzystwo pod firmą: „Kasa zaliczkowa Wzajemna pomoc, (Vorschuss-Kasse gegenseitige Hilfe w Busku", stowarz. zarej. z nieogr. poręką.

D. Finkel w. r. *J. Biller* w. r. *J. Ekhaus* w. r.

Ze strony Rady zawiadowczej:

H. Chellman w. r. zastępca prezesa. *D. Löw* w. r. sekretarz.

(2212)

Bilans

Towarzystwa zaliczkowego w BUSKU,

Stowarz. zarej. z nieogr. poręką,

za rok 1883.

***a.* Rachunek strat i zysków**

Ma:

Odsetki pobrane 2.900·97; — odsetki naprzód wypłacone 113·48; — odsetki zaległe od zaliczek 261·73; — zapas druków papieru i t. p. 127·24; — razem 3.403·42.

Winien:

Odsetki wypłacone 1.523·55; — odsetki naprzód pobrane 514·79; — koszta administracyi 1.080·57; — 10% kosztów założenia i mobiliów 76·10; — czysty zysk na rok 1883 208·41; — razem 3.403·42.

***b.* Bilans**

Stan czynny:

Gotówka 844·08; — pożyczki na skrypta i weksle 19.619·92; — odsetki na rok 1884 naprzód wypłacone 113·48; — odsetki zaległe za 1883 rok 261·73; — koszta założenia i mobiliów 684·58: — wartość zapasu druków, papieru i t. p. 127·24; — zaliczki procesowe i nadpłacony podatek 150·56; — razem 21.801·59.

Stan bierny:

Udziały członków 7.257·89; — wkładki na rachunek bieżący 2.062·43; — Wierzyciele 9.393·14; — odsetki na 1884 naprzód pobrane 514·79; — fundusz rezerwowy 2.364·93; — czysty zysk na 1883 rok 208·41; — razem 21.801·59.

Ogólny ruch kasowy w roku 1883 wynosił 137.217·28.

Z końcem roku 1882 pozostało w Towarzystwie członków 339; w roku 1883 przybyło nowych 88; — ubyło zaś w roku 1883 przez śmierć, wystąpienie lub wykluczenie 11; — pozostało zatem z dniem 31 grudnia 1883 stałych członków 416.

Suma deklarowanych przez członków udziałów po koniec roku 1882 wynosiła 12.595; zaś po dzień 31 grudnia 1883 wzniosła się o 5.710 a zmniejszyła się w skutek ubytku członków w roku 1883 o 565; — przez co też deklarowana kwota na udziały z końcem roku 1883 wynosi 17.740.

Na te deklarowane udziały wpłaconą była z końcem roku 1882 kwota 4.362·45; — w roku 1883 wpłacono 3.208·36 czyli razem 7.570·81 a ponieważ w roku 1883 zwrócono 312·92 przeto stan funduszu udziałowego z końcem roku 1883 wynosi 7.257·89, z którego kwota 757·28 została wypowiedzianą stosownie do §. 51 i 54 ustępu 3 statutu dopiero w 3 miesiące po ukończeniu roku 1883 to jest w roku bieżącym zwróconą zostanie.

Towarzystwo zaliczkowe,

stowarzyszenie zarej. z nieogr. poręką w B u s k u, dnia 29 marca 1884.

Filomen Michałowski w. r. dyrektor,

Franciszek Markiewicz w. r. kasyer,

Jan Marynowicz w. r. zastępca kontrolora.

Ogłoszenie.

Na dniu 28 kwietnia 1884, o godzinie 11tej przed południem, odbędzie się w sali Rady powiatowej

Ogólne Zgromadzenie Towarzystwa zaliczkowego

stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką

w Sanoku.

Porządek dzienny:

I. Zamknięcie rachunków za rok 1883 i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum.

II. Rozdział zysku.

III. Wybór członków do Rady Nadzorczej.

(2270 2—3) Rada Nadzorcza.

L. 4715/I. (2272 1—3)

K. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Jassy Eisenbahn-Gesellschaft.

Der gefertigte Verwaltungsrath gibt sich die Ehre, die Actionäre der k. k. priv. Lemberg-Czernowitz-Jassy Eisenbahn-Gesellschaft zu der **Mittwoch den 30 April 1884,** um 10 Uhr Vormittags, im Saale des Ingenieur- und Architekten Vereines in Wien (Eschenbachgasse 9) stattfindenden

XXIII. (ordentlichen) General - Versammlung

einzuladen.

Gegenstände der Verhandlung sind:

1. Gestionsbericht des Verwaltungsrathes.
2. Bericht über den Betrieb der österreichischen und rumänischen Linien im Jahre 1883.
3. Bericht des Revisions-Ausschusses über die Betriebs-Rechnungen und den Rechnungsabschluss pro 1883.
4. Antrag des Verwaltungsrathes über die Verwendung des Reinerträgnisses.
5. Wahl des Revisions-Ausschusses.
6. Antrag des Verwaltungsrathes wegen Erwerbung der Concession für den Bau und Betrieb einer Eisenbahn von Lemberg über Rawa Ruska an die russische Grenze bei Netreba (Tomaszow).
7. Antrag des Verwaltungsrathes wegen Betheiligung der Gesellschaft an der Capitals-Beschafung und Uebername des Betriebes von an die Hauptbahn anschliessenden Localbahnen.
8. Erneuerung des Verwaltungsrathes.

Jene Herren Actionäre, welche der General - Versammlung beiwohnen, oder ihr Stimmrecht nach Massgabe der Statuten ausüben wollen, **haben ihre Actien bis längstens 22sten April 1884,** bei der Central - Cassa der Gesellschaft (I Elisabethstrasse, 9) **in Wien,** oder:

bei der Anglo österreichischen Bank **in Wien,**
bei der Sammlungs - Cassa der Gesellschaft **in Lemberg,**
bei der galiz. Actien - Hypothekenbank **in Lemberg,** eventuell
bei deren Filialen **in Krakau, Czernowitz und Tarnopol,**
bei der Anglo - Austrian - Bank **in London,** oder
bei der Banque National de Roumanie **in Bukarest,**

mittelst doppelt auszufertigender Consignationen (wozu Blanquette bei den genannten Cassen unentgeltlich verabfolgt werden) zu erlegen und erhalten mit der Empfangsbestätigung hierüber die Legitimationskarten zur General - Versammlung.

Im Vertretungsfalle müssen die auf der Rückseite der Legitimationskarten vorgedruckten Vollmachten eigenhändig unterfertigt werden.

Wien, am 30sten März, 1884.

Der Verwaltungsrath.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁOWNY SKŁAD DLA GALICYI

Porcelany, Szkła i towarów mięszanych

We Lwowie, ulica Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

Porcelanę saską z królewskiej fabryki „Meissen“ **Serwisa stołowe,** herbaciane, kawowe i deserowe i artykuły luksusowe, ze sławnym starym, niebieskim deseniem we wszystkich językach **„ZWIEBEL“** zwanym.

Człowiek w średnim wieku życia obznajomiony przez 26 lat czynem praktycznym i teoretycznym, kierująco egzekucyjnem we większych obszarach w gospodarstwie rolniczem na różnych glebach i przy różnych płodo-zmianach postępowo intratnych, oraz z lasowością, gorzelnictwem, pszczelnictwem i chmielarnią, przyjmie posadę w każdym czasie pod przystępnemi warunkami. Łaskawe zgłoszenia pod adresem **J. K.** przyjmuję poczta Żółtańce. (2235 2—3)

Dr. Jasińskiego

„Przewodnik do Uzdrowisk“

jakoto: klimatycznych, zakładów wodoleczniczych, zdrojowisk, kąpieli rzecznych, morskich i t. d. rozbiera działanie wszelkich uzdrowisk i wymienia kwalifikujące się do nich choroby, dalej przechodzi krytycznie sposoby leczenia wodą, traktuje oraz o łaźni rzymsko-irlandz. o kąpielach borowinowych, iglicowych, piaskowych i t. p., nareszcie o leczeniu mlekiem, żentycą, kumysem i winogronami. Do nabycia w księgarni p. Milikowskiego we Lwowie, cena 1 złr. (1834 5—?)

Skład fabryczny farb, lakierów, pokostów, produktów chemicznych, oraz handel materyałów

HÜBNER i HANKE

we Lwowie, Rynek

poleca

Farby olejne

zupełnie do użycia gotowe. do malowania drzwi, okien, podłóg, dachów, domów, sprzętów ogrodowych i gospodarskich, narzędzi rolniczych i t.p.,.

FARBY

olejno-lakierowe i bursztynowo-lakierowe,

masę do zapuszczania podłóg

własnego wyrobu, w najlepszym gatunku,

lakier do podłogi,

lakier do tablic szkolnych,

najwyborniejsze

lakiery powozowe prawdziwe

angielskie z fabryki Wilkinson, Heywood i Clark w Londynie,

wszelkiego rodzaju lakiery do robót wewnętrznych, zewnętrznych, drzewa, żelaza i skór.

Farby suche, wszystkie gatunki

anilinowe,
do farbowania jaj,
„ „ materyj,
drukarskie, bronzy (proszek złoty), złoto w arkusza ch,
roślinne w płynie,
dla introligatorów,
tuszowe akwarelowe w guziczkach i laseczkach
akwarelowe wilgotne w tubkach i muszelkach,
do malowania porcelan,
olejne w tubkach do robót artystycznych.

Środki do retuszowania, olejki i werniksy do robót artystycznych, pendzle, płótna malarskie, palety, stalugi i wszelkie przybory do malowania i rysowania.

Artykuły dla folwarków

Smarowidło do osi żelaznych,
oliwa do maszyn,
teer gazowy, (2233 2—6)
cement, gips,
kit, asfalt,
antimerulion,
kwas karbolowy i inne środki desinfekcyjne.

Przyrządy piwniczne:

Szpunty i czopy do beczek,
korki do butelek,
kapsle do butelek,
masa do lakowania butelek,
maszyny do korkowania butelek,
„ „ „ beczek,
korkociągi,
maszyny do mycia flaszek,
pipy do beczek.

Artykuły gumowe:

kiszki gumowe do gazu i do ściągania wody. wina, piwa, kwasu, płyty gumowe i t. p.

prześcieradła gumowe.

Pasy do maszyn i młocarń z najlepszych skór belgijskich we wszystkich szerokościach.
Gurty do maszyn, węże konopne,
Rury cynowe i ołowiane.
Śrót, lotki i kule.
Proszek na owady i mole, tynktura na owady, kamfora i pieprz biały.
Artykuły toaletowe, mydła toaletowe, Extraits d'odeur, Eau de Cologne, olejki i pomady.
Lak do pieczętowania.
Atrament do pisania, do hektografii czerwony, niebieski, czarny, do znaczenia bielizny i autograficzny.
Farby do stampilji, guma i karug rozpuszczony.
Kit do szkła i porcelany.
Smarowidło nieprzemakalne na skórę.
Smarowidła na kopyta ze sposobem użycia.
Tłuszcz do broni.
Lakier do bucików czarny, złoty, i mieniący.
Czernidło do skór.
Apretura do konserwowania skóry i t. p.

Wszystko po najtańszych cenach.

Cenniki specyalne na żądanie gratis i franco.

Przy zamówieniach za zaliczką uprasza się o przysłanie pewnej kwoty, którąby przynajmniej wystarczała na opłacenie tam i napowrót kosztów pocztowych w razie nieodbrania przesyłki.

Od jesieni roku 1884 we własnym domu Rynek l, 38.

W. Pan Karczewski aptekarz we Lwowie.

Między licznie zalecanemi, tak przezemnie jak i moich ludzi używanemi środkami jedynie **Balsam rossyjski na Reumatyzm nadzwyczaj dobrze skutkuje**; załączając 1 złr., proszę jeszcze o jednę flaszkę. (2176 2—15)

Józef Kraus, właściciel dóbr.

(1089 2—12)

„CALICOT“
materyał na kalesony
sztuka na 10 par
zł. 8
poleca
MAGAZYN
Markiewicza
we Lwowie, plac Maryacki l. 10.

Bazyli Bielański,

cieśla budowniczy z miasta **Bełza,** w powiecie Sokalskim, zawarł umowę z nami o postawienie nowej cerkwi w Korczowie i robotę tę rozpoczął, ale jej dalej nie prowadzi, przez co materyały do budowy uszkodzeniem zagrożone. Żona Bielańskiego oznajmiła nam, że w dniu 11tym lutego 1884 z domu wyszedł do sąsiedniej wsi i więcej nie powrócił, a wszelkie za nim poszukiwania nie dały ani o życiu, ani o śmierci jego żadnej wiadomości. Wzywamy zatem niniejszem Bazylego Bielańskiego, ażeby najdalej do dnia 15go kwietnia 1884 do dalszej budowy tutejszej cerkwi przystąpił, lub o przeszkodzie nas uwiadomił, albowiem po bezskutecznym upływie tego terminu, oddamy przedsiębiorstwo budowy cerkwi komu innemu. Upraszamy także każdego, ktoby wiedział o życiu lub śmierci Bazylego Bielańskiego, ażeby nas o tem łaskawie uwiadomić raczył.

Komitet cerkiewny **w Korczowie,** powiat Rawski, poczta **Uhnów.** (2249 3—3)

Ч. 327. (2251 2—3

Обвѣщеніе конкурса

на одну стипендію для слушателей правъ на 105 зар. въ годъ изъ фонда бл. п. Каролины Глинецкой почавши отъ первого курса сего года

Желаючіи тую стипендію получити, должни свои прошенія найдальше до дня 10 Мая нов. ст. 1884 г. посредствомъ университетскихъ властей до Ставропигійского Института во Львовѣ внести и одновременно выказати ся:

а) Свидѣтельствомъ крещенія що суть гр. кат. вѣроисповѣданія.

б) Свидѣтельстомъ нравственности и що должности своего обряда точно исполняютъ.

в) Свидѣтельствомъ убожества що въ стипендійной поддержцѣ нуждаютъ ся.

г) Свидѣтельствомъ школьнымъ що на выдѣлъ правничій суть принятими и якъ въ наукахъ успѣваютъ.

д) Компетуючіи изъ II. года правъ должны выказатись, що коллокіумъ хорошо отбыли а съ III. и IV. годовъ що штатскій испытъ съ добрымъ успѣхомъ сложили.

Отъ Ставропигійского Института,
Львовъ, дня 5 цвѣтня 1884. г.

ZAPALENIE OSKRZELI, KASZEL, KATARY
KATARY piersi i osłabienie piersiowe, SUCHOTY, Astmy

Leczą się szybko i z pewnym skutkiem przez użycie

KROPEL LIWOŃSKICH

(GOUTTES LIVONIENNES)

Z Kreozotu drzewa bukowego, Smoły Norwegskiej i Balsamu Tolutańskiego

P[a] TROUETTE-PERRET

Jest to środek niezawodny, leczący **radykalnie** wszelkie słabości **organów oddechowych,** zalecany przez znakomitości lekarskie jako jedynie skuteczny. Jedyny który nie tylko nie utrudza żołądka, ale go jeszcze wzmacnia i obudza apetyt. Dwie krople rano i wieczorem wystarczają do pokonania chorób piersiowych w najsilniejszych objawach.

Skład główny: TROUETTE-PERRET, 165 ulica Saint-Antoine, w PARYŻU, i w głównych aptekach.

Dla uniknienia fałszerstw wymagać należy *Stęmpel francuskiego Rządu* na każdym flakonie.

Dostać można we Lwowie w aptekach Pp. Mikolascha i Krzyżanowskiego. W Czerniowcach w aptece p. Golichowskiego. (986 9—48)

Pięć medali zasługi

za przewyborne perfumy i wody toaletowe.

Woda lwowska odznacza się bardzo przyjemnym i długotrwałym zapachem. Woda Lwowska zyskała powszechną wziętość w kraju i za granicą. Flakon po 80 ct. i 1 zł. 50 ct.

Woda lewandowa-ambrowa. Posiada bardzo przyjemny i silny zapach; służy do skrapiania sukien i chustek, daje bardzo przyjemne i wonne kadzidło. Cena flakonu 1.20. Pół flakonu 70 ct.

Woda lewandowa podwójna. Odszczególnia się nader przyjemnym orzeźwiającym zapachem i używa się z wodą do mycia, korzystnie wpływa na płeć i skurę, konserwując i chroniąc ją od wyrzutów, zmarszczek itd. Cały flakon 90 cnt. Pół flakonu 50 cnt.

Woda kolońska podwójna, która o wiele przewyższa swoją dobrocią zagraniczne flakony po cnt. 25, 40, 50, 80, złr. 1 i 1.50.

Ocet toaletowy. Odznacza się nader przyjemnym zapachem i jest powszechnie używanym do odświeżania ciała, skórze nadaje jędrność, czerstwość i chroni ją od wszelkich wpływów szkodliwych. Służy on również do odświeżania i odwietrzania powietrza w salonach. Cena 50 cnt. i 1 złr.

Perfumy Chypr, heliotrop, jaśmin, Jokey-Klub, hiacynt, lilia, perfuma krakowska, perfumy z kwiatów alpejskich, kwiatów polnych, kwiatów wschodnich; Ess bouquet Millefleurs, paczula, rezeda, róża mchowa. Oponaks, Ylang-Ylang, piżmo, perfuma litewska, fiołek, świtezianka, ambrozja, niezapominajka, pieszczotka, kwiat polski, konwalia, pierwiosnek, róża i t. d. flakoniki po cnt. 30· 50, 75, złr. 1.50 i 2.

Saszetki (Sachet) z zapachem paczulowym, z kwiatów wschodnich, konwaliowym, kwiatów polskich, kwiatów alpejskich, fiołkowym, lewandowym, piżmowym, różanym, heliotropowym i t. d po cnt. 50, złr. 1 i 4 złr.

Wody toaletowe z zapachami: fiołek, heliotrop, Millefleurs, Ess Bouquet służą do nacierania ciała. Flakon 1 złr.

Jan Ihnatowicz

Fabryka we Lwowie, ulica Kopernika l. 3, Filia przy ul. Halickiej i w Krakowie Sukiennice l. 20.

(178 17-?)

Największy skład najlepszych

Płócien i bielizny stołowej

oraz perkali, szirtingów, pończoch, skarpetek, firanek, chustek, pledów angielskich i t. p.

poleca najtaniej

Magazyn Schayerów

we Lwowie.

(2293 1—3)

Z ŻELAZEM

Zalecane młodym osobom dla osiągnięcia wzrostu i rozwoju ciała, nadaje krwi siłę i kuleczki czerwone, które stanowią jej piękność; wzmacnia żołądek, obudza apetyt, leczy osłabienie ogólne, bladaczkę, lymfatyzm, skraca czas powrotu do zdrowia, etc.

PARYŻ, 22, ULICA DROUOT

Unikać naśladownictwi podrabiań które są wyrabiane we Lwowie.
Wymagać należy koniecznie podpis obocznie zamieszczony

Laroche

WE LWOWIE w aptekach PP. Sklepińskiego, Nahlika i Ruckera.

(6918 2—13)

Wina lecznicze

dla chorych i rekonwalescentów

APTEKI

Jul. Nahlika

we Lwowie, ul. Halicka l. 5.

Wino hiszpańskie Malaga z żelazem, z chiną, z chiną i żelazem, z pepsyną, z rumbar-barum. Cena flaszki 1/3 litr. 1 zł 50 ct.

Wino węgierskie „Toka“. Cena flaszki 1/3 litr. 2 złr., 2/3 litr. 4 złr.

Wino hiszpańskie Dry Madeira. Cena flaszki 1/3 litr. złr. 1.75, 2/3 litr. zł 3. 50.

Wino hiszpańskie „Malaga“. Cena flaszki 1/3 litr. złr. 1.25, 2/3 litr. zł. 2.50.

Koniak najlepszy stary. Cena flaszki 1/2 litr. złr. 2.50.

Oprócz tego utrzymuje na składzie wszelkiego rodzaju wypróbowane środki specyficzne, krajowe i zagraniczne, jakoteż przyrządy i przybory chirurgiczne i opatrunkowe.

Zamówienia z prowincyi załatwia się odwrotną pocztą. (7?024—8)

Z drukarmi Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki pa... Kraków